

**Závazné rozhodnutí 1/2026 ve věci sporu
předloženého belgickým dozorovým
úřadem týkajícím se společnosti Vlaamse
Radio- en Televisieomroeporganisatie
(článek 65 obecného nařízení o ochraně
osobních údajů)**

Přijato dne 28. května 2026

Obsah

1	Shrnutí sporu	3
2	Právo na řádnou správu	5
3	Podmínky pro přijetí závazného rozhodnutí	6
	3.1 Námitka vznesená dotčeným dozorovým úřadem v souvislosti s návrhem rozhodnutí.....	6
	3.2 Vedoucí dozorový úřad tuto námitku k návrhu rozhodnutí nezohlednil nebo zastává stanovisko, že je irelevantní či nedůvodná	7
	3.3 Přípustnost případu a pravomoc EDPB	7
	3.4 Struktura závazného rozhodnutí	10
4	Zamýšlené odmítnutí stížnosti v návrhu rozhodnutí	10
	4.1 Analýza vedoucího dozorového úřadu v návrhu rozhodnutí.....	10
	4.2 Shrnutí námítky vznesené dotčeným dozorovým úřadem	12
	4.3 Stanovisko vedoucího dozorového úřadu k námitce	14
	4.4 Analýza EDPB	14
	4.4.1 Posouzení, zda byla námitka relevantní a odůvodněná.....	14
	4.4.2 Posouzení opodstatněnosti	19
5	Závazné rozhodnutí	25
6	Závěrečné poznámky.....	25

Evropský sbor pro ochranu osobních údajů

s ohledem na článek 63 a čl. 65 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „**obecné nařízení o ochraně osobních údajů**“)¹,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „**EHP**“), a zejména na přílohu XI a protokol 37 k této dohodě ve znění rozhodnutí Smíšeného výboru EHP č. 154/2018 ze dne 6. července 2018²,

s ohledem na články 11 a 22 svého jednacího řádu (dále jen „**jednací řád EDPB**“)³,

vzhledem k tomu, že:

(1) Z článku 60 obecného nařízení o ochraně osobních údajů vyplývá, že vedoucí dozorový úřad (dále jen „**vedoucí dozorový úřad**“) spolupracuje s ostatními dotčenými dozorovými úřady (dále jen „**dotčené dozorové úřady**“) ve snaze dosáhnout konsensu, že si vzájemně vyměňují veškeré relevantní informace a že vedoucí dozorový úřad neprodleně sdělí relevantní informace o dané záležitosti ostatním dotčeným dozorovým úřadům. Vedoucí dozorový úřad neprodleně předloží návrh rozhodnutí ostatním dotčeným dozorovým úřadům k vyjádření a náležitě zohlední jejich stanoviska.

(2) Pokud kterýkoliv z dotčených dozorových úřadů vznese k návrhu rozhodnutí odůvodněnou a relevantní námitku v souladu s čl. 4 bodem 24 a čl. 60 odst. 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů a vedoucí dozorový úřad nemá v úmyslu námitku zohlednit nebo ji nepovažuje za relevantní a odůvodněnou, postoupí vedoucí dozorový úřad tuto záležitost k řešení v rámci mechanismu jednotnosti uvedeného v článku 63 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

(3) Hlavní úlohou Evropského sboru pro ochranu osobních údajů (dále jen „**EDPB**“ nebo „**sbor**“) je zajistit jednotné uplatňování obecného nařízení o ochraně osobních údajů v celém EHP. Podle čl. 65 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů vydá EDPB za tímto účelem závazné rozhodnutí, které se týká všech záležitostí, které jsou předmětem relevantní a odůvodněné námitky, zejména dojde-li k porušení tohoto nařízení.

(4) Závazné rozhodnutí EDPB přijmou členové EDPB dvoutřetinovou většinou v souladu s čl. 65 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů ve spojení s čl. 11 odst. 4 jednacího řádu EDPB do jednoho měsíce poté, co předsedkyně EDPB a příslušný **dozorový úřad** rozhodnou, že spis je úplný. Tato lhůta může být s ohledem na složitost dané záležitosti prodloužena rozhodnutím předsedkyně EDPB z jejího vlastního podnětu nebo na žádost alespoň jedné třetiny členů EDPB o další měsíc.

(5) Pokud EDPB navzdory takovému prodloužení nemohl přijmout rozhodnutí ve stanovené lhůtě, učiní tak v souladu s čl. 65 odst. 3 obecného nařízení o ochraně osobních údajů do dvou týdnů po uplynutí prodloužení prostou většinou svých členů.

(6) V souladu s čl. 11 odst. 6 jednacího řádu EDPB je závazné pouze anglické znění rozhodnutí, neboť angličtina je jazykem postupu přijímání rozhodnutí EDPB,

1 Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1.

2 Pokud se v tomto rozhodnutí hovoří o „členských státech“, rozumějí se tím „členské státy EHP“.

3 Jednací řád EDPB, naposledy pozměněný a přijatý dne 6. dubna 2022.

přijal toto rozhodnutí:

1 Shrnutí sporu

- 1 Tento dokument obsahuje závazné rozhodnutí přijaté EDPB v souladu s čl. 65 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Rozhodnutí se týká sporu vzniklého na základě návrhu rozhodnutí (dále jen „**návrh rozhodnutí**“) vydaný belgickým dozorovým úřadem („Autorité de protection des données“ nebo „Gegevensbeschermingsautoriteit“, dále jen „**belgický dozorový úřad**“, v této souvislosti označovaný také jako „**vedoucí dozorový úřad**“) a následné námitky vyjádřené rakouským dozorovým úřadem („Österreichischen Datenschutzbehörde“, dále jen „**rakouský dozorový úřad**“).
- 2 Dotčený návrh rozhodnutí se týká stížnosti (dále jen „**stížnost**“) podané dne 10. srpna 2021 rakouskému dozorovému úřadu ve věci týkající se činností prováděných společnostmi Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie, veřejnoprávní vysílací společností se sídlem v belgickém Bruselu (dále jen „**správce**“ nebo „**společnost VRT**“). Dne 6. června 2023 předal rakouský dozorový úřad stížnost belgickému dozorovému úřadu jako vedoucímu dozorovému úřadu⁴.
- 3 Stížnost podal subjekt údajů (dále jen „**subjekt údajů**“), který požádal neziskové sdružení NOYB – „European Center for Digital Rights“ (dále jen „**sdružení NOYB**“)⁵, aby ho zastupovalo podle čl. 80 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů (dále společně jen „**stěžovatel**“).
- 4 Stížnost se konkrétně týkala souladu zpracování údajů společností VRT s čl. 5 odst. 1 písm. a), čl. 6 odst. 1 písm. a), čl. 12 odst. 1 a 2 a čl. 13 odst. 1 písm. c) obecného nařízení o ochraně osobních údajů a čl. 5 odst. 3 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích a byla jednou z četných stížností podaných sdružením NOYB u různých dozorových úřadů (dále jen „**dozorové úřady**“) v souvislosti s „cookie bannery“. EDPB zřídil pracovní skupinu⁶, která měla koordinovat reakci na tyto stížnosti prostřednictvím výměny názorů mezi příslušnými dozorovými úřady a zefektivnění komunikace. Výsledkem činnosti pracovní skupiny bylo vydání zprávy v roce 2023⁷.
- 5 Návrh rozhodnutí zamýšlí odmítnout stížnosti z důvodu porušení obecné zásady práva EU zakazující zneužití práva, konkrétně údajného zneužití práva podat stížnost podle článku 77 ve spojení s čl. 80 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů⁸. Návrh rozhodnutí vychází z velké části z dřívější judikatury belgického obchodního soudu, který v minulosti prohlásil za neplatné jiné rozhodnutí belgického dozorového úřadu (rozhodnutí 113/2024) kvůli tomu, že nedospělo k závěru o existenci zneužití ve velmi podobné věci předložené sdružením NOYB⁹.

4 Návrh rozhodnutí, bod 3.

5 NOYB je sdružení zřízené podle rakouského práva. Je zapsáno v rakouském ústředním rejstříku sdružení (ZVR) pod č. 1354838270.

6 Zpráva EDPB, *EDPB establishes Cookie Banner Taskforce* (EDPB zřizuje pracovní skupinu pro cookie bannery), 27. září 2021, k dispozici na adrese https://www.edpb.europa.eu/news/news/2021/edpb-establishes-cookie-banner-taskforce_en.

7 EDPB, *Report of the work undertaken by the Cookie Banner Taskforce* (Zpráva o činnosti pracovní skupiny pro cookie bannery), 18. ledna 2023, k dispozici na adrese https://www.edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/other/report-work-undertaken-cookie-banner-taskforce_en.

8 Návrh rozhodnutí, body 21–43 a 46 a s. 17.

9 Návrh rozhodnutí, body 12–20, kde se odkazuje na rozsudek bruselského odvolacího soudu (odboru pro obchodní spory) č. 2024/AR/1690 ze dne 19. března 2025 (Mediahuis).

- 6 V následující tabulce je uveden souhrnný časový přehled událostí, které jsou součástí postupu vedoucího k předložení záležitosti v rámci mechanismu jednotnosti:

12. srpna 2025	Belgický dozorový úřad sdílel předběžný návrh rozhodnutí (dále jen „předběžný návrh rozhodnutí“) týkající se společnosti VRT.
1. září 2025	Rakouský dozorový úřad předložil připomínky k předběžnému návrhu rozhodnutí ze srpna 2025. Uvedl, že pokud bude předběžný návrh rozhodnutí rozeslán jako návrh rozhodnutí podle čl. 60 odst. 3 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, bude pravděpodobně muset vznést námitku ¹⁰ .
18. září 2025	V souladu s čl. 60 odst. 3 obecného nařízení o ochraně osobních údajů předložil belgický dozorový úřad svůj návrh rozhodnutí dotčeným dozorovým úřadům, na základě čehož začala podle čl. 60 odst. 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů běžet čtyřtýdenní lhůta pro vznesení relevantních a odůvodněných námitek.
23. září 2025	V souladu s čl. 60 odst. 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů vznesl rakouský dozorový úřad proti návrhu rozhodnutí námitku (dále jen „ námítka rakouského dozorového úřadu “) ¹¹ .
17. října 2025	Belgický dozorový úřad informoval dotčené dozorové úřady, že před zahájením případného postupu podle článku 65 obecného nařízení o ochraně osobních údajů vyslechne dotčené strany v souladu s čl. 11 odst. 2 písm. f) jednacího řádu EDPB ¹² .
21. října 2025	Belgický dozorový úřad informoval správce a stěžovatele o svém záměru zahájit řešení sporu a vyzval je, aby předložili svá písemná stanoviska před zahájením případného postupu podle článku 65 obecného nařízení o ochraně osobních údajů ¹³ .
1. prosince 2025	Společnost VRT předložila své stanovisko (dále jen „ stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 1. prosince 2025 “).

10 Čl. 11 odst. 2 jednacího řádu EDPB stanoví že, „vedoucí dozorový úřad předloží záležitost sekretariátu prostřednictvím informačního a komunikačního systému uvedeného v článku 17 tohoto jednacího řádu. V případě čl. 65 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů přiloží vedoucí dozorový úřad při předkládání záležitosti sekretariátu: [...] shrnutí podstatných skutečností a důvodů“. Dne 20. února 2026 předložil belgický dozorový úřad EDPB oznámení o postoupení případu, v němž shrnul hlavní skutečnosti a své stanovisko k námitce rakouského dozorového úřadu (dále jen „oznámení o postoupení případu belgickým dozorovým úřadem EDPB“). Tento dokument neobsahuje žádné nové faktické ani právní okolnosti, na které by se mohl EDPB v souvislosti s tímto závazným rozhodnutím odvolávat, oznámení o postoupení případu belgickým dozorovým úřadem EDPB, s. 7.

11 Námítka rakouského dozorového úřadu ze dne 22. září 2025.

12 Jak je uvedeno v oznámení o postoupení případu belgickým dozorovým úřadem EDPB, s. 7.

13 Dopis belgického dozorového úřadu ze dne 21. října 2025 adresovaný společnosti VRT a sdružení NOYB.

12. ledna 2026

Sdružení NOYB předložilo své stanovisko, včetně dvanácti příloh (dále jen „**stanovisko sdružení NOYB podle článku 65 ze dne 12. ledna 2026**“).

19. ledna 2026

Společnost VRT předložila další písemné stanovisko (dále jen „**stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 19. ledna 2026**“).

- 7 Na základě výše uvedeného předložil belgický dozorový úřad dne 28. ledna 2026 spor EDPB v souladu s čl. 60 odst. 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, čímž bylo zahájeno řešení sporu podle čl. 65 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů, a to prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (dále jen „**systém IMI**“).
- 8 Sekretariát EDPB jménem předsedkyně EDPB posoudil úplnost spisu v souladu s čl. 11 odst. 2 jednacího řádu EDPB. Sekretariát EDPB se dne 10. února 2026 obrátil na belgický dozorový úřad a požádal ho o vysvětlení, které dokumenty byly sdíleny s dotčenými stranami před předložením sporu EDPB. Belgický dozorový úřad tato vysvětlení poskytl 10. února 2026 a 20. února 2026 a nahrál do systému IMI další dokumenty.
- 9 V rámci posouzení úplnosti spisu sekretariát EDPB přeložil v souladu se svým jednacím řádem některé dokumenty do angličtiny¹⁴.
- 10 Zvláště důležitou otázkou, kterou sekretariát EDPB zkoumal, bylo právo být vyslechnut, jak vyžaduje čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „**Listina**“ nebo „**Listina základních práv**“). Další podrobnosti o této otázce jsou uvedeny v oddíle 2 tohoto závazného rozhodnutí.
- 11 V souladu s čl. 11 odst. 2 jednacího řádu EDPB předsedkyně EDPB a belgický dozorový úřad následně přijaly dne 31. března 2026 rozhodnutí o úplnosti spisu. Sekretariát EDPB rozeslal spis všem členům EDPB dne 31. března 2026.
- 12 Předsedkyně EDPB se v souladu s čl. 65 odst. 3 obecného nařízení o ochraně osobních údajů ve spojení s čl. 11 odst. 4 jednacího řádu EDPB rozhodla z důvodu složitosti dané záležitosti prodloužit standardní jednoměsíční lhůtu pro přijetí rozhodnutí o další měsíc.

2 Právo na řádnou správu

- 13 Na EDPB se vztahuje Listina, zejména článek 41 (právo na řádnou správu). To se odráží i v čl. 11 odst. 1 jednacího řádu EDPB. Další podrobnosti jsou uvedeny v pokynech EDPB k čl. 65 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů¹⁵.

14 Čl. 11 odst. 2 jednacího řádu EDPB stanoví, že „[d]okumenty předložené příslušným úřadem sekretariát případně přeloží do angličtiny“ a že „příslušný úřad“ musí překlad odsouhlasit. Mezi přílohami stanoviska sdružení NOYB podle článku 65 ze dne 12. ledna 2026 byla určitá rozhodnutí přijatá dozorovými úřady, která nebyla k dispozici v angličtině. Tato rozhodnutí byla poskytnuta v italštině, španělštině, němčině a francouzštině. Překlad dokumentů byl zkontrolován a validován dozorovými úřady, které tato rozhodnutí vydaly nebo pro něž je jazyk rozhodnutí úředním jazykem (italským dozorovým úřadem, španělským dozorovým úřadem, rakouským dozorovým úřadem a belgickým dozorovým úřadem). Po validaci překladů sekretariát EDPB přeložené dokumenty přidal dne 23. března 2026 do spisu.

15 Body 93–107 pokynů EDPB 3/2021 k uplatňování čl. 65 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů přijatých dne 24. května 2023 (znění po veřejné konzultaci) (dále jen „**pokyny EDPB k čl. 65 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů, verze 2.0**“) a body 94–108 pokynů EDPB 3/2021 k uplatňování čl. 65 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů přijatých dne 13. dubna 2021 (verze k veřejné konzultaci) (dále jen „**pokyny EDPB k čl. 65 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů, verze 1.0**“), (dále oboje označované jako „**pokyny EDPB k čl. 65 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů**“).

- 14 EDPB posoudil, zda všechny obdržené dokumenty, které obsahují skutkové a právní okolnosti, na jejichž základě měl EDPB přijmout rozhodnutí v tomto postupu, byly předem sdíleny se správcem a stěžovatelem a zda jim byla dána příležitost uplatnit jejich právo být vyslechnut v souvislosti s postupem vedeným belgickým dozorovým úřadem a s předmětem sporu, který měl EDPB řešit. Pokud jde o stěžovatele, EDPB zejména zdůrazňuje, že výsledek tohoto postupu by se ho mohl nepříznivě dotknout, jelikož spor se týká odmítnutí stížnosti.
- 15 EDPB je toho názoru, že správce i stěžovatel dostali příležitost uplatnit své právo být vyslechnut, pokud jde o dokumenty obsahující skutkové a právní okolnosti, které EDPB zvážil a jimiž se zabýval za účelem vyřešení sporu v rámci tohoto závazného rozhodnutí. Belgický dozorový úřad poskytl jejich písemná stanoviska EDPB¹⁶.
- 16 Z důvodu transparentnosti však byly společnosti VRT a sdružení NOYB prostřednictvím dopisů předsedkyně EDPB ze dne 12. března 2026¹⁷ poskytnuty určité dokumenty, které dosud neobdržely. Tyto dokumenty neobsahovaly žádné nové faktické ani právní okolnosti, na které by se mohl EDPB v souvislosti s tímto závazným rozhodnutím odvolávat. Společnosti VRT a sdružení NOYB bylo tudíž umožněno, aby sdělily jakékoli další případné připomínky. Společnost VRT a sdružení NOYB předložily svá písemná stanoviska dne 26. března 2026. Tato stanoviska byla následně přidána do spisu (dále jen „**stanovisko společnosti VRT adresované EDPB ze dne 26. března 2026**“ a „**stanovisko sdružení NOYB adresované EDPB ze dne 26. března 2026**“).
- 17 EDPB proto konstatuje, že jak společnost VRT, tak sdružení NOYB měly možnost sdělit svá stanoviska ke všem právním a faktickým okolnostem, na jejichž základě EDPB toto rozhodnutí přijal.

3 Podmínky pro přijetí závazného rozhodnutí

- 18 Obecné podmínky pro přijetí závazného rozhodnutí EDPB jsou stanoveny v čl. 60 odst. 4 a čl. 65 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů¹⁸.

3.1 Námitka vznesená dotčeným dozorovým úřadem v souvislosti s návrhem rozhodnutí

- 19 EDPB konstatuje, že rakouský dozorový úřad vznesl námitku proti návrhu rozhodnutí prostřednictvím systému IMI podle čl. 60 odst. 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů¹⁹.

16 Jak je uvedeno výše v bodě 6 tohoto závazného rozhodnutí, dne 21. října 2025 vyzval belgický dozorový úřad správce a stěžovatele, aby předložili svá stanoviska před zahájením případného postupu podle článku 65 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, a tudíž v rámci uvedeného postupu. Správce předložil svá písemná stanoviska dne 1. prosince 2025 a dne 19. ledna 2026. Stěžovatel předložil své písemné stanovisko dne 12. ledna 2026.

17 Stěžovateli a společnosti VRT bylo poskytnuto zejména oznámení o postoupení případu belgickým dozorovým úřadem EDPB a předběžný návrh rozhodnutí – viz dopisy předsedkyně EDPB adresované společnosti VRT a sdružení NOYB ze dne 12. března 2026.

18 Podle čl. 65 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů sbor přijme závazné rozhodnutí, pokud dozorový úřad vznesl vůči návrhu rozhodnutí vedoucího dozorového úřadu relevantní a odůvodněnou námitku a vedoucí dozorový úřad tuto námitku nezohlednil nebo ji zamítl jako irelevantní či nedůvodnou.

19 Námitka rakouského dozorového úřadu ze dne 22. září 2025.

3.2 Vedoucí dozorový úřad tuto námitku k návrhu rozhodnutí nezohlednil nebo zastává stanovisko, že je irelevantní či nedůvodná

- 20 Dne 17. října 2025 poskytl belgický dozorový úřad dotčeným dozorovým úřadům svou analýzu námitky vznesené rakouským dozorovým úřadem. Objasnil, že námitku vznesenou rakouským dozorovým úřadem považuje *prima facie* za relevantní a odůvodněnou a domnívá se, že postoupení je přípustné v rámci mechanismu řešení sporů, neboť záležitost se týká výkladu obecné zásady práva EU týkající se ustanovení souvisejících s mechanismem pro podávání a vyřizování stížností podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů, zejména článku 77 ve spojení s čl. 80 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů²⁰. Belgický dozorový úřad však dospěl k závěru, že námitku rakouského dozorového úřadu nezohlední kvůli odlišné vnitrostátní judikatuře v Belgii a Rakousku v této věci²¹.

3.3 Přípustnost případu a pravomoc EDPB

- 21 Dotčený případ splňuje *prima facie* všechny požadavky stanovené v čl. 65 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů, jelikož rakouský dozorový úřad vznesl námitku proti návrhu rozhodnutí belgického dozorového úřadu ve lhůtě stanovené v čl. 60 odst. 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů a belgický dozorový úřad tuto námitku nezohlednil.
- 22 Vzhledem k výše uvedenému, zejména k tomu, že jsou splněny podmínky čl. 65 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů, je EDPB oprávněn přijmout závazné rozhodnutí, které se bude týkat všech záležitostí, které jsou předmětem relevantní a odůvodněné námitky, zejména toho, zda došlo k porušení obecného nařízení o ochraně osobních údajů, nebo zda je zamýšlený úkon v souvislosti se správcem či zpracovatelem v souladu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů²².
- 23 EDPB připomíná, že jeho stávajícím rozhodnutím nejsou dotčena žádná posouzení, k jejichž provedení může být vyzván v jiných případech, a to i se stejnými stranami, s přihlédnutím k obsahu příslušného návrhu rozhodnutí a námitce vznesené dotčeným dozorovým úřadem.
- 24 Společnost VRT tvrdí, že dotčená záležitost nespadá do pravomoci EDPB²³, a to ze dvou hlavních důvodů.
- 25 Zprvce podle společnosti VRT nemá EDPB žádnou pravomoc ve věci sporu ohledně návrhu rozhodnutí, který se netýká porušení obecného nařízení o ochraně osobních údajů²⁴. Podle společnosti VRT skutečnost, že tento spor se sám o sobě netýká toho, zda správce porušil

20 Analýza belgického dozorového úřadu byla původně předložena prostřednictvím systému IMI (informační platformy pro podporu postupů spolupráce a jednotnosti podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů). Její obsah se však shoduje s informacemi uvedenými v oznámení o postoupení případu belgickým dozorovým úřadem EDPB (s. 8), které bylo předloženo EDPB v rámci postupu podle článku 65 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

21 Oznámení o postoupení případu belgickým dozorovým úřadem EDPB, s. 8.

22 Čl. 65 odst. 1 písm. a) a čl. 4 bod 24 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

23 Stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 1. prosince 2025, body 8–14, a stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 19. ledna 2026, body 8–14 a bod 37.

24 Stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 1. prosince 2025, body 8–9, s. 7, stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 19. ledna 2026, body 8–9, s. 7, a stanovisko společnosti VRT adresované EDPB ze dne 26. března 2026, oddíl 2, s. 3. Podle společnosti VRT má pravomoc EDPB přijmout závazné rozhodnutí v souladu s čl. 65 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů „určitý cíl“, a to „zajistit správné a důsledné uplatňování obecného nařízení o ochraně osobních údajů“, zejména „dojde-li k jeho porušení“, což je aspekt zdůrazněný v čl. 65 odst. 1 písm. a), čl. 70 odst. 1 písm. a) a ve 136. bodě odůvodnění obecného nařízení o ochraně osobních údajů (stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 1. prosince 2025, bod 8, s. 6, a stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 19. ledna 2026, bod 8, s. 6).

obecné nařízení o ochraně osobních údajů, znamená, že spor do působnosti EDPB nespadá²⁵. Společnost VRT rovněž tvrdí, že veškerá předchozí rozhodnutí EDPB se vždy týkala porušení obecného nařízení o ochraně osobních údajů ze strany správce²⁶.

- 26 Pokud jde o tento první argument, EDPB připomíná, že podle čl. 65 odst. 1 a čl. 70 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů má mechanismus řešení sporů skutečně zajistit správné a důsledné uplatňování obecného nařízení o ochraně osobních údajů v případech týkajících se přeshraničního zpracování osobních údajů.
- 27 Aby se však daný případ týkal uplatňování obecného nařízení o ochraně osobních údajů, nemusí nutně jít o to, zda správce toto nařízení porušil. Ze znění příslušných ustanovení jasně vyplývá, že EDPB je příslušný k řešení sporů mezi dozorovými úřady podle čl. 65 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů i v jiných otázkách, tj. i toho „*zda je zamýšlený úkon v souvislosti se správcem či zpracovatelem v souladu s [obecným nařízením o ochraně osobních údajů]*“²⁷. Navíc podle čl. 65 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů se závazná rozhodnutí EDPB „[týkají] *všech záležitostí*“, které jsou předmětem relevantní a odůvodněné námitky, *zejména* dojde-li k porušení [obecného nařízení o ochraně osobních údajů] (zvýraznění doplněno). Ve 136. bodě odůvodnění obecného nařízení o ochraně osobních údajů je rovněž vysvětleno, že sbor je „zmocněn k přijímání právně závazných rozhodnutí [...] v [...] případech, kdy mezi dozorovými úřady existují protikladná stanoviska, zejména v rámci mechanismu spolupráce mezi vedoucím dozorovým úřadem a dotčenými dozorovými úřady, pokud jde o podstatu věci, *zejména* o to, zda došlo k porušení [obecného nařízení o ochraně osobních údajů]“ (zvýraznění doplněno).
- 28 S ohledem na tato ustanovení je EDPB oprávněn posoudit opodstatněnost všech námitek, které jsou shledány relevantními a odůvodněnými, a rovněž řešit spory, které se týkají zamýšleného úkonu v souvislosti se správcem či zpracovatelem, včetně zamýšlených nápravných opatření či zamýšleného rozhodnutí odmítnout nebo zamítnout stížnost²⁸.
- 29 Rakouský dozorový úřad vyjádřil „obavy ohledně právního posouzení a procesních aspektů“²⁹ a vznesl námitku proti „odmítnutí této stížnosti kvůli tomu, že případ zahrnuje zjevné zneužití

25 Podle společnosti VRT i když „je v dotčené věci skutečně zmíněn čl. 80 odst. 1 ve spojení s článkem 77 obecného nařízení o ochraně osobních údajů“, námitka rakouského dozorového úřadu se netýká toho, že by byla porušena jedna z podmínek stanovených v článku 77 nebo čl. 80 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, a v každém případě „i kdyby nebyl článek 77 a/nebo čl. 80 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů dodržen, nelze to přičítat společnosti VRT“, neboť tyto články neukládají správci žádné povinnosti (stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 1. prosince 2025, bod 12, s. 7, a stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 19. ledna 2026, bod 12, s. 7).

26 Stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 1. prosince 2025, bod 9, s. 7, a stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 19. ledna 2026, bod 9, s. 7.

27 Čl. 4 bod 24 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

28 Čl. 4 bod 24 obecného nařízení o ochraně osobních údajů objasňuje, že „relevantní a odůvodněná námitka“ je „námitka vůči návrhu rozhodnutí za účelem posouzení, zda došlo k porušení [obecného nařízení o ochraně osobních údajů], nebo zda je zamýšlený úkon v souvislosti se správcem či zpracovatelem v souladu s [obecným nařízením o ochraně osobních údajů]“ (zvýraznění doplněno). Viz také pokyny EDPB k čl. 65 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů, verze 2.0, bod 92, a pokyny EDPB k čl. 65 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů, verze 1.0, bod 92, a pokyny EDPB 9/2020 k relevantní a odůvodněné námitce, verze 2.0 (znění po veřejné konzultaci), přijaté dne 9. března 2021 (dále jen „**pokyny EDPB k relevantní a odůvodněné námitce**“), bod 32. V předchozích závazných rozhodnutích EDPB přijatých podle čl. 65 odst. 1 písm. a) se EDPB zabýval opodstatněností námitek nejen z hlediska toho, zda správce nebo zpracovatel porušili obecné nařízení o ochraně osobních údajů, ale také z hlediska námitek týkajících se zamýšleného rozsahu šetření nebo nápravných opatření – viz závazné rozhodnutí EDPB 1/2020, přijaté dne 9. listopadu 2020, bod 8.4.2; závazné rozhodnutí EDPB 1/2021, přijaté dne 28. července 2021, oddíl 8.4.2 a 9; závazné rozhodnutí EDPB 1/2022, přijaté dne 15. června 2022, oddíl 5.4.2; závazné rozhodnutí EDPB 2/2022, přijaté dne 28. července 2022, oddíl 7.4.2; závazné rozhodnutí EDPB 3/2022, přijaté dne 5. prosince 2022, oddíl 5.4.2, 8.4.2 a 9; závazné rozhodnutí EDPB 4/2022, přijaté dne 5. prosince 2022, oddíl 5.4.2, 8.4.2 a 9; závazné rozhodnutí EDPB 5/2022, přijaté dne 5. prosince 2022, oddíl 6.1.4, 8.4.2 a 9; závazné rozhodnutí EDPB 1/2023, přijaté dne 13. dubna 2023, oddíl 4.4.2 a 5.4.2; a závazné rozhodnutí EDPB 2/2023, přijaté dne 2. srpna 2023, bod 6.4.2. Pokud jde o závazné rozhodnutí 3/2022, závazné rozhodnutí 4/2022 a závazné rozhodnutí 5/2022 a platnost toho, že EDPB nařídil vedoucímu dozorovému úřadu provést další šetření, viz rozsudek Tribunálu ze dne 29. ledna 2025 ve spojených věcech *Data Protection Commission proti Evropskému sboru pro ochranu osobních údajů*, T-70/23, T-84/23 a T-111/23, Úř. věst. C 127.

29 Námitka rakouského dozorového úřadu, s. 1.

práva při podání stížnosti“³⁰. Pokud je tato námitka považována za relevantní a odůvodněnou ve smyslu čl. 4 bodu 24 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, což je analyzováno níže, je právní povinností EDPB ji zohlednit a přijmout závazné rozhodnutí, které spor mezi dozorovými úřady vyřeší.

- 30 Obecněji řečeno, jak poukázalo sdružení NOYB, pravomoc EDPB se týká jednotnosti uplatňování obecného nařízení o ochraně osobních údajů jako celku, a nikoli pouze těch ustanovení, která ukládají povinnosti správcům a zpracovatelům³¹.
- 31 Zadruhé podle společnosti VRT „EDPB nemůže určit, za jakých okolností stěžovatel (nebo jeho zástupce) zneužívá svá práva podle článku 77 [ve spojení s] čl. 80 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, protože zneužívání práv není ‚záležitostí související s obecným nařízením o ochraně osobních údajů‘, ale ‚obecnou zásadou EU‘, jak potvrzuje ustálená judikatura Soudního dvora EU“³².
- 32 Podle belgického dozorového úřadu „se záležitost [postoupení případu] týká výkladu obecné zásady práva EU vztahující se na ustanovení související s mechanismem pro podávání a vyřizování stížností podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů, zejména článku 77 [ve spojení s] čl. 80 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů“³³. Belgický dozorový úřad však nezpochybňuje pravomoc EDPB tuto záležitost řešit.
- 33 Pravomoc EDPB řešit všechny spory vzniklé na základě relevantní a odůvodněné námitky proti návrhu rozhodnutí, které se týkají souladu zamýšleného úkonu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů, se nutně vztahuje také na spory ohledně toho, zda byla příslušná ustanovení obecného nařízení o ochraně osobních údajů správně uplatněna. Spor v této věci se týká konkrétně toho, zda byly správně uplatněny čl. 57 odst. 4 a články 77 a 80 obecného nařízení o ochraně osobních údajů. V případě potřeby musí toto posouzení zohlednit také obecné zásady práva EU, jako je například zásada zakazující zneužití práv.
- 34 Podle Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“) čl. 57 odst. 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů odráží a vyjadřuje obecnou zásadu práva EU, podle níž se nelze podvodně nebo zneužívajícím způsobem dovolávat unijních právních norem³⁴. Na tuto souvislost mezi čl. 57 odst. 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů a obecnou zásadou práva EU zakazující zneužívání práv upozorňuje také námitka rakouského dozorového úřadu³⁵. Námitka rakouského dozorového úřadu se proto týká také uplatnění čl. 57 odst. 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů a obecné zásady práva EU zakazující zneužívání práv při podávání stížností podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů, v souvislosti s čímž má EDPB pravomoc přijmout závazné rozhodnutí.
- 35 EDPB navíc připomíná, že Tribunál zdůraznil, že relevantní a odůvodněná námitka se týká aspektů, jejichž analýza spadá pod dva úkoly dozorových úřadů, a to monitorování

30 Námitka rakouského dozorového úřadu, oddíl I, s. 2.

31 Stanovisko sdružení NOYB podle článku 65 ze dne 12. ledna 2026, bod 104: „Pokud bychom se řídili argumentem [společnosti VRT], podle něhož by údajné ‚zneužití práva‘ podat stížnost mělo být vyloučeno z pravomoci EDPB, vedlo by to teoreticky k situaci, kdy by EDPB neměl pravomoc posuzovat přípustnost stížností, nýbrž pouze otázky hmotného práva. To by mělo za následek omezení pravomoci EDPB na [například] články 1 až 50 [obecného nařízení o ochraně osobních údajů], ale nikoli na články 51 až 77 nebo na článek 80 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, a to takovým způsobem, že by již nebyl schopen zajistit, správné a důsledné uplatňování obecného nařízení o ochraně osobních údajů“.

32 Stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 1. prosince 2025, bod 13, s. 7, a stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 19. ledna 2026, bod 13, s. 7.

33 Oznámení o postoupení případu belgickým dozorovým úřadem EDPB, s. 8.

34 Rozsudek Soudního dvora ze dne 9. ledna 2025 ve věci *Österreichische Datenschutzbehörde proti F. R.*, C-416/23, ECLI:EU:C:2025:3, bod 49; a rozsudek Soudního dvora ze dne 19. března 2026 ve věci *Brillen Rottler GmbH & Co. KG proti TC*, C-526/24, ECLI:EU:C:2026:216, bod 30.

35 Námitka rakouského dozorového úřadu, s. 4, kde se odkazuje na rozsudek Soudního dvora ze dne 9. ledna 2025 ve věci *Österreichische Datenschutzbehörde proti F. R.*, C-416/23, ECLI:EU:C:2025:3, body 49 a násl.

a vymáhání uplatňování obecného nařízení o ochraně osobních údajů a zabývání se stížnostmi ve vhodné míře podle čl. 57 odst. 1 písm. a) a f) obecného nařízení o ochraně osobních údajů³⁶. Spor v dané věci se také týká plnění těchto dvou úkolů dozorovými úřady.

- 36 S ohledem na výše uvedené je EDPB toho názoru, že předmět řešení tohoto sporu spadá do jeho pravomoci popsané v čl. 65 odst. 1 písm. a) a čl. 70 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Pokud tedy bude EDPB považovat námitku rakouského dozorového úřadu za „relevantní a odůvodněnou“, přistoupí k posouzení její opodstatněnosti.

3.4 Struktura závazného rozhodnutí

- 37 V případě námítky vznesené rakouským dozorovým úřadem přijme EDPB rozhodnutí o její přípustnosti, a to tak, že nejprve posoudí, zda ji lze považovat za „relevantní a odůvodněnou“ ve smyslu čl. 4 bodu 24 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, jak je objasněno v pokynech k relevantní a odůvodněné námitce³⁷.
- 38 Shledá-li EDPB, že námitka nesplňuje požadavky stanovené v čl. 4 bodě 24 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, nezaujme žádné stanovisko k opodstatněnosti jakýchkoli zásadních otázek vznesených v rámci této námítky v tomto konkrétním případě. EDPB bude analyzovat opodstatněnost zásadních otázek vznesených v námitce rakouského dozorového úřadu, pokud ji bude považovat za relevantní a odůvodněnou³⁸.

4 Zamýšlené odmítnutí stížnosti v návrhu rozhodnutí

4.1 Analýza vedoucího dozorového úřadu v návrhu rozhodnutí

- 39 Belgický dozorový úřad v návrhu rozhodnutí nejprve připomíná předchozí šetření provedená jeho inspekčním oddělením a veřejná prohlášení učiněná sdružením NOYB na jeho internetových stránkách³⁹. Odkazuje také na předchozí rozhodnutí belgického obchodního soudu ve věci *Mediahuis*⁴⁰, na němž je návrh rozhodnutí z velké části založen⁴¹. Konkrétně by podle návrhu rozhodnutí měla být stížnost odmítnuta kvůli zjevnému zneužití práva podat stížnost podle článku 77 ve spojení s čl. 80 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů⁴².
- 40 Belgický dozorový úřad se domnívá, že základní aspekty stížnosti určilo sdružení NOYB, a nikoli subjekt údajů, neboť podle názoru belgického dozorového úřadu byl subjekt údajů instruován, jak stížnost podat⁴³. Podle názoru belgického dozorového úřadu sleduje stížnost politické cíle sdružení NOYB, které souvisejí s jinými zájmy, než jsou zájmy jednotlivého

36 Rozsudek Tribunálu ze dne 29. ledna 2025 ve spojených věcech *Data Protection Commission proti Evropskému sboru pro ochranu osobních údajů*, T-70/23, T-84/23 a T-111/23, Úř. věst. C 127, bod 50.

37 Pokyny EDPB k relevantní a odůvodněné námitce.

38 „EDPB v souvislosti s každou vznesenou námitkou posoudí, zda námitka splňuje požadavky stanovené v čl. 4 bodě 24 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, a pokud ano, zabývá se opodstatněností námítky v závazném rozhodnutí.“ Viz pokyny EDPB k uplatňování čl. 65 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů, verze 2.0, bod 63, a pokyny EDPB k uplatňování čl. 65 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů, verze 1.0, bod 63.

39 Návrh rozhodnutí, oddíl II.1, s. 4–6.

40 Rozsudek bruselského odvolacího soudu (odboru pro obchodní spory) č. 2024/AR/1690 ze dne 19. března 2025 (*Mediahuis*).

41 Návrh rozhodnutí, oddíl II.2, s. 6–7.

42 Návrh rozhodnutí, „Obavy“, s. 1.

43 Návrh rozhodnutí, oddíl III, bod 21 – podle belgického dozorového úřadu zahrnují tyto základní aspekty údajné důvody ke stížnosti, ale také totožnost cílových správců. Belgický dozorový úřad konstatuje, že sdružení NOYB výslovně uvedlo „cílový seznam“.

subjektu údajů (jako jsou například strategické cíle správní rady nebo přání dárců údajů), které mohou v této souvislosti *de facto* nabýt vrchu nad pověřením⁴⁴.

- 41 Belgický dozorový úřad odkazuje na judikaturu SDEU týkající se zneužití práva. Je toho názoru, že v daném případě ke zneužití práva došlo, jelikož byla naplněna **jak objektivní, tak subjektivní složka zneužití**, jak to vyžaduje judikatura SDEU⁴⁵.
- 42 Belgický dozorový úřad se domnívá, že existuje řada prvků, které prokazují **objektivní složku zneužití**⁴⁶, tj. „soubor objektivních okolností, kdy navzdory formálnímu splnění podmínek uložených předpisy [Evropské] [u]nie nebylo dosaženo cíle sledovaného těmito předpisy“⁴⁷, konkrétně:
- byl dodržen standardizovaný přístup založený na hromadném podání stížností, přičemž byl použit automatizovaný proces vytvoření stížností; různé stížnosti byly vypracovány a podepsány stejným způsobem⁴⁸,
 - subjekt údajů nepatří k průměrným cílovým návštěvníkům belgických internetových stránek v nizozemštině a podání stížností nepochybně iniciovalo sdružení NOYB⁴⁹,
 - v době podání stížnosti existoval mezi subjektem údajů a sdružením NOYB pracovní vztah⁵⁰ a subjekt údajů pověřil podáním stížnosti sdružení NOYB poté, co sdružení NOYB stanovilo podrobnosti projektu a určilo správce údajů⁵¹,
 - tento projekt vedený sdružením se odchyluje od „lity i ducha“ toho, co by měl vztah na základě pověření podle čl. 80 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů vykládaného ve spojení se 142. bodem odůvodnění obecného nařízení o ochraně osobních údajů⁵² zahrnovat, vzhledem k tomu, že pověření by mělo být jednosměrné: subjekt údajů by měl pověřit zástupce, a ne naopak⁵³; stížnosti byly vytvořeny v rámci fiktivní struktury, kterou zákonodárce v čl. 80 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů nezamýšlel⁵⁴,
 - zamýšlený účel práva podat stížnost tak, že se jejím podáním pověří nějaká organizace, jenž je stanoven v článku 77 a čl. 80 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, nebyl v tomto případě dodržen a sdružení NOYB cíle těchto právních ustanovení jasně a úmyslně obešlo⁵⁵,
 - při určování záměru zákonodárce v souvislosti s čl. 80 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů hraje důležitou roli existence čl. 80 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů – záměrem evropského zákonodárce nebylo, aby sdružení mohla „usilovat“ o pověření podle čl. 80 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů na základě svých vlastních priorit a strategií, protože právě takové „sdruženími iniciované“ iniciativy jsou předmětem čl. 80 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů⁵⁶, čl. 80 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních

44 Návrh rozhodnutí, oddíl III, bod 23.

45 Návrh rozhodnutí, oddíl III.1, body 24–43.

46 Návrh rozhodnutí, oddíl III.1.2, body 29–38.

47 Návrh rozhodnutí, oddíl III.1.1, bod 26.

48 Návrh rozhodnutí, oddíl III.1.2, bod 29 písm. a).

49 Návrh rozhodnutí, oddíl III.1.2, bod 29 písm. b) a c).

50 Návrh rozhodnutí, oddíl III.1.2, bod 29 písm. d).

51 Návrh rozhodnutí, oddíl III.1.2, bod 29 písm. e).

52 Návrh rozhodnutí, oddíl III.1.2, bod 29 písm. d) a bod 30.

53 Návrh rozhodnutí, oddíl III.1.2, bod 30.

54 Návrh rozhodnutí, oddíl III.1.2, bod 31.

55 Návrh rozhodnutí, oddíl III.1.2, bod 38.

56 Návrh rozhodnutí, oddíl III.1.2, bod 32.

údajů umožňuje vnitrostátním zákonodárcům, aby dotčeným organizacím umožnili podávat stížnosti zastřešujícím způsobem, pokud se domnívají, že v důsledku zpracování byla porušena práva subjektu údajů podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů⁵⁷. Ani rakouský, ani belgický zákonodárce této možnosti nevyužili⁵⁸.

43 Belgický dozorový úřad se domnívá, že byla naplněna i **subjektivní složka zneužití**, a sice záměr získat výhodu poskytnutou předpisy Unie umělým vytvořením podmínek, za nichž vzniká právo na tuto výhodu⁵⁹. Podle belgického dozorového úřadu je zneužití práva založeno na obcházení⁶⁰, protože:

- sdružení NOYB se snaží mít pravomoc podat stížnost u belgického dozorového úřadu v souvislosti se svým projektem „stížností týkajících se cookie bannerů“⁶¹. Pravomoc podat stížnost nemůže podle belgického ani rakouského práva (pokud nebyl proveden čl. 80 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů) existovat bez subjektu údajů jakožto jednotlivce⁶²,
- sdružení NOYB se ptá stážístů a zaměstnanců, zda se nechtějí stát subjekty údajů v modelových případech, aby se na ně mohl uměle vztahovat čl. 80 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Toto podněcování k vytvoření právní cesty považuje belgický dozorový úřad za subjektivní složku zneužití práva sdružením NOYB⁶³,
- cílem je pomocí podávání stížností sledovat obecné (politické) cíle sdružení NOYB, které jasně vyplývají z prohlášení na jeho internetových stránkách, v němž se uvádí, že „sdružení NOYB si klade za cíl skoncovat s „terorem cookie bannerů““⁶⁴.

44 S ohledem na výše uvedené a s odkazem na judikaturu SDEU⁶⁵ je belgický dozorový úřad toho názoru, že nesmí povolit, aby sdružení NOYB uplatňovalo právo podat stížnost podle článku 77 ve spojení s čl. 80 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů⁶⁶.

4.2 Shrnutí námítky vznesené dotčeným dozorovým úřadem

45 Rakouský dozorový úřad vznesl námitku podle čl. 4 bodu 24 a čl. 60 odst. 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů proti odmítnutí stížnosti kvůli tomu, že případ zahrnuje zjevné zneužití práva. Požaduje, aby belgický dozorový úřad vydal rozhodnutí ve věci samé a zabýval se stížností v souladu s čl. 57 odst. 1 písm. f) obecného nařízení o ochraně osobních údajů⁶⁷.

46 Rakouský dozorový úřad zdůrazňuje, že stížnost je jednou ze „stížností týkajících se cookie bannerů“, které sdružení NOYB podalo u různých dozorových úřadů, a že žádný jiný dozorový úřad tyto stížnosti nepovažoval za „zjevné zneužití práva“⁶⁸. Rakouský dozorový úřad se proto

57 Návrh rozhodnutí, oddíl III.1.2, bod 34.

58 Návrh rozhodnutí, oddíl III.1.2, bod 35.

59 Návrh rozhodnutí, oddíl III.1.2, bod 26.

60 Návrh rozhodnutí, oddíl III.1.1, bod 27.

61 Návrh rozhodnutí, oddíl III.1.3, bod 39.

62 Návrh rozhodnutí, oddíl III.1.3, bod 39.

63 Návrh rozhodnutí, oddíl III.1.3, bod 40.

64 Návrh rozhodnutí, oddíl III.1.3, bod 40.

65 Belgický dozorový úřad odkazuje na rozsudek Soudního dvora ze dne 21. prosince 2023 ve spojených věcech *VK a další proti BMW Bank GmbH a dalším*, C-38/21, C-47/21 a C-232/21, ECLI:EU:C:2023:1014, bod 283.

66 Návrh rozhodnutí, oddíl III.1.4, bod 41.

67 Námitka rakouského dozorového úřadu, s. 6 (kde se odkazuje také na 141. bod odůvodnění obecného nařízení o ochraně osobních údajů a rozsudek Soudního dvora ze dne 9. ledna 2025 ve věci *Österreichische Datenschutzbehörde proti F. R.*, C-416/23, ECLI:EU:C:2025:3, bod 25).

68 Námitka rakouského dozorového úřadu, oddíl III, s. 2.

domnívá, že belgický dozorový úřad by měl stížnost analyzovat z hlediska její podstaty a neměl by ji odmítnout na základě zjevného zneužití práva⁶⁹.

- 47 Na podporu svého stanoviska rakouský dozorový úřad odkazuje na evropskou a vnitrostátní judikaturu, která se zabývá tím, zda došlo ke zneužití práva podat stížnost podle článku 77 obecného nařízení o ochraně osobních údajů⁷⁰. Zprv se rakouský dozorový úřad opírá o předchozí rozhodnutí rakouského Spolkového správního soudu: tento soud v podobném případě rozhodl, že neexistují žádné pochybnosti o existenci platné plné moci [čímž se odkazuje na pověření sdružení NOYB], upozornil, že neprovedení čl. 80 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů v rakouském právu nemůže znamenat, že zaměstnancům nebo členům sdružení, jako je sdružení NOYB, bylo zakázáno podávat individuální stížnosti týkající se ochrany osobních údajů v případě údajných porušení vyplývajících z jejich osobní činnosti, a zdůraznil, že obecné nařízení o ochraně osobních údajů nezohledňuje motiv subjektu údajů v souvislosti s činností, která je v konečném důsledku relevantní podle právních předpisů v oblasti ochrany osobních údajů⁷¹.
- 48 Rakouský dozorový úřad rovněž odkazuje na judikaturu SDEU, podle níž „v unijním právu existuje obecná zásada, podle níž se právní subjekty nemohou podvodně nebo zneužívajícím způsobem dovolávat unijních právních norem“ a „[k]onstatovat existenci zneužívajícího úmyslu lze, pokud určitá osoba podává stížnosti, aniž je to objektivně nezbytné k ochraně práv, která jí vyplývají z uvedeného nařízení“⁷².
- 49 Rakouský dozorový úřad rovněž připomíná jiné vnitrostátní rozhodnutí, v němž rakouský Nejvyšší správní soud „rozhodl, že zneužívající úmysl existuje, pokud rozhodující důvody pro podání velkého počtu stížností týkajících se ochrany osobních údajů stěžovatelem nespočívají v prosazování práv, která mu byla přiznána obecným nařízením o ochraně osobních údajů, a pokud by stěžovatel bez těchto irrelevantních motivů tento velký počet stížností nepodal“⁷³. V této souvislosti rakouský dozorový úřad rovněž připomíná případ, kdy sám potvrdil existenci zneužívajícího úmyslu⁷⁴.
- 50 Rakouský dozorový úřad se domnívá, že „[v tomto případě] ... není výkonem práva podat stížnost podle článku 77 obecného nařízení o ochraně osobních údajů sledován žádný účel nesouvisející s ochranou osobních údajů“ a že naopak „organizace, jako je sdružení NOYB, jsou zřizovány právě za účelem působení v oblasti ochrany práv a svobod subjektů údajů v souvislosti s ochranou jejich osobních údajů“⁷⁵.
- 51 Pokud jde o členské státy, v nichž čl. 80 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů nebyl proveden ve vnitrostátním právu, rakouský dozorový úřad je toho názoru, že „sdružení NOYB má stěží jinou možnost než systematicky předem prošetřit určitá porušení a následně podat stížnosti“⁷⁶. Rakouský dozorový úřad tvrdí, že „[t]o vyplývá také ze skutečnosti, že

69 Námitka rakouského dozorového úřadu, s. 6.

70 Námitka rakouského dozorového úřadu, s. 4–5.

71 Námitka rakouského dozorového úřadu, oddíl III, s. 4, kde se odkazuje na rozhodnutí rakouského Spolkového správního soudu (BVwG) W137 2264614-1 ze dne 18. srpna 2020. V této souvislosti bere EDPB na vědomí připomínku společnosti VRT, že odkaz na uvedené rozhodnutí se zdá nesprávný, jelikož odkazuje na případ ze dne 30. června 2023, a nikoli z roku 2025 či 2020 (stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 1. prosince 2025, body 29 a 30). Aby se předešlo pochybnostem, EDPB se ve svém odůvodnění uvedeném níže v oddíle 4.4.2 tohoto závazného rozhodnutí opírá o judikaturu Soudního dvora Evropské unie, a nikoli o vnitrostátní judikaturu.

72 Námitka rakouského dozorového úřadu, oddíl III, s. 4, kde se odkazuje na rozsudek Soudního dvora ve věci *Österreichische Datenschutzbehörde proti F. R.*, C-416/23, ECLI:EU:C:2025:3, bod 49 a násl.

73 Námitka rakouského dozorového úřadu, oddíl III, s. 5, kde se odkazuje na rozhodnutí rakouského Nejvyššího správního soudu (VwGH) Ra 2023/04/0002-1 ze dne 29. ledna 2025.

74 Námitka rakouského dozorového úřadu, oddíl III, s. 5, kde se odkazuje na rozhodnutí rakouského dozorového úřadu 2023-0.137.735 ze dne 21. února 2023.

75 Námitka rakouského dozorového úřadu, oddíl III, s. 5.

76 Námitka rakouského dozorového úřadu, oddíl III, s. 5.

v rámci podání stížnosti musí stěžovatel předložit určité důkazy“ a „[v] souvislosti s návštěvou internetových stránek lze takové důkazy předložit pouze tehdy, jsou-li snímky obrazovky a soubory protokolů pořízeny v okamžiku návštěvy internetových stránek“⁷⁷.

- 52 Podle rakouského dozorového úřadu existence čl. 80 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů „nevede k závěru, že zastupování podle čl. 80 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů nemůže systematicky probíhat a být uspořádáno podle určitých tematických oblastí“, například „stížnosti týkající se cookie bannerů“⁷⁸.
- 53 Rakouský dozorový úřad dále zdůrazňuje svůj názor, že bez ohledu na zastupování sdružení NOYB se daná záležitost nepříznivě dotýká subjektu údajů, jelikož cookie banner na internetových stránkách správce údajů nebyl v souladu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů⁷⁹. Podle rakouského dozorového úřadu může být chování subjektu údajů důvodem, proč nevzniká právo na náhradu podle článku 82 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, a to kvůli úmyslnému přístupu na internetové stránky, k objektivnímu porušení obecného nařízení o ochraně osobních údajů však přesto došlo, protože „nebyly splněny podmínky pro platný souhlas podle právních předpisů v oblasti ochrany osobních údajů, a tudíž nebyla dodržena ani zákonnost zpracování“⁸⁰.
- 54 Rakouský dozorový úřad navíc uvádí, že jednotné uplatňování obecného nařízení o ochraně osobních údajů je ohroženo, pokud některé dozorové úřady, jako například belgický dozorový úřad (přínejméně v tomto případě), stížnost odmítnou z důvodu zjevného zneužití práva, zatímco jiné posuzují podobné nebo dokonce stejné stížnosti z hlediska jejich podstaty⁸¹.

4.3 Stanovisko vedoucího dozorového úřadu k námitce

- 55 Belgický dozorový úřad se domnívá, že námitka rakouského dozorového úřadu proti odmítnutí stížnosti kvůli tomu, že případ zahrnuje zjevné zneužití práva, je relevantní a odůvodněná v souladu s čl. 4 bodem 24 obecného nařízení o ochraně osobních údajů⁸². Konstatuje však, že nemá v úmyslu ji zohlednit kvůli odlišné vnitrostátní judikatuře v Belgii a Rakousku v této věci⁸³.

4.4 Analýza EDPB

4.4.1 Posouzení, zda byla námitka relevantní a odůvodněná

- 56 Námitka vznesená rakouským dozorovým úřadem se v kostce týká toho, zda je zamýšlené odmítnutí stížnosti stanovené v návrhu rozhodnutí oprávněné.
- 57 EDPB bere na vědomí stanovisko společnosti VRT, podle něhož námitka rakouského dozorového úřadu nesplňuje kritéria stanovená v čl. 4 bodě 24 obecného nařízení o ochraně osobních údajů⁸⁴, jakož i stanovisko sdružení NOYB, podle něhož je tato námitka naopak „relevantní a odůvodněná“⁸⁵.

77 Námitka rakouského dozorového úřadu, oddíl III, s. 5.

78 Námitka rakouského dozorového úřadu, oddíl III, s. 5.

79 Námitka rakouského dozorového úřadu, oddíl III, s. 5.

80 Námitka rakouského dozorového úřadu, oddíl III, s. 5–6.

81 Námitka rakouského dozorového úřadu, oddíl III, s. 3.

82 Oznámení o postoupení případu belgickým dozorovým úřadem EDPB, s. 8.

83 Oznámení o postoupení případu belgickým dozorovým úřadem EDPB, s. 8.

84 Stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 1. prosince 2025, body 15–16, s. 8, stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 19. ledna 2026, body 15–16, s. 8, a stanovisko společnosti VRT adresované EDPB ze dne 26. března 2026, oddíl 2, s. 4.

85 Stanovisko sdružení NOYB podle článku 65 ze dne 12. ledna 2026, bod 14, s. 4.

- 58 Společnost VRT je toho názoru, že námitka rakouského dozorového úřadu není relevantní, protože obsahuje pouze abstraktní a obecné připomínky, které se konkrétně nevztahují ke skutečnostem ani právní analýze uvedeným v návrhu rozhodnutí⁸⁶. Společnost VRT konstatuje, že námitka se týká pouze výsledku návrhu rozhodnutí (tj. odmítnutí stížnosti), ale že rakouský dozorový úřad nevysvětluje, proč by odůvodnění vedoucího dozorového úřadu v návrhu rozhodnutí nebylo správné nebo proč by měl vedoucí dozorový úřad provést jiné posouzení faktických okolností uvedených v návrhu rozhodnutí⁸⁷. Podle společnosti VRT také není jasné prokázáno, v čem spočívají údajné právní či faktické chyby v návrhu rozhodnutí⁸⁸. Pokud jde o předmět námítky rakouského dozorového úřadu, společnost VRT tvrdí, že tento případ nezahrnuje žádný z příkladů uvedených v pokynech EDPB k čl. 65 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů⁸⁹.
- 59 Společnost VRT navíc tvrdí, že námitka rakouského dozorového úřadu není odůvodněná, mimo jiné kvůli tomu, že se rakouský dozorový úřad snaží svou námitku odůvodnit skutečnostmi, které nejsou soudržné ani relevantní⁹⁰.
- 60 Společnost VRT rovněž tvrdí, že námitka rakouského dozorového úřadu jasně nedokazuje významnost rizik vyplývajících z návrhu rozhodnutí, neboť tato námitka neobsahuje jasné prohlášení ohledně rizik a jejich významnosti⁹¹. Společnost VRT dále tvrdí, že skutečnost, že by se údajně protiprávní cookie bannery na jejích internetových stránkách nepříznivě dotkly subjektu údajů, představuje riziko, které není podstatné ani věrohodné⁹², a že skutečnost, že vedoucí dozorový úřad neřešil stížnost ve věci samé, v žádném případě nevede k významnému riziku pro práva a svobody subjektů údajů⁹³.

86 Stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 1. prosince 2025, bod 18, s. 9, a stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 19. ledna 2026, bod 18, s. 9.

87 Stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 1. prosince 2025, bod 18, s. 9, a stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 19. ledna 2026, bod 18, s. 9.

88 Stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 1. prosince 2025, bod 18, s. 9, a stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 19. ledna 2026, bod 18, s. 9.

89 Stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 1. prosince 2025, bod 21, s. 9, a stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 19. ledna 2026, bod 21, s. 9. Společnost VRT se v tomto ohledu domnívá, že se námitka rakouského dozorového úřadu netýká existence uvedeného porušení obecného nařízení o ochraně osobních údajů ani existence dalšího nebo alternativního porušení obecného nařízení o ochraně osobních údajů, neboť nebylo zjištěno žádné porušení ze strany společnosti VRT. Kromě toho společnost VRT upozorňuje na to, že námitka rakouského dozorového úřadu se netýká nedostatků v návrhu rozhodnutí, které by odůvodnily potřebu dalšího šetření, a nenaznačuje, že by návrh rozhodnutí obsahoval nedostatečné faktické informace nebo odůvodnění. Společnost VRT rovněž trvá na tom, že námitka rakouského dozorového úřadu nezpochybňuje návrh rozhodnutí kvůli tomu, že by vedoucí dozorový úřad dostatečně neprošetřil skutečnosti, ani se nevztahuje na konkrétní úkon zamýšlený v návrhu rozhodnutí, jelikož společnosti VRT nebyla uložena žádná sankce (ve smyslu čl. 58 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů).

90 Podle společnosti VRT skutečnost, že se zpráva pracovní skupiny EDPB pro cookie bannery nezabývala zneužitím práv, v žádném případě nevylučuje, že stížnosti podané sdružením NOYB jménem stěžovatele mohou zneužití práv představovat. Rovněž je podle ní nesprávné vyvodit ze zprávy pracovní skupiny EDPB pro cookie bannery, že subjekt údajů může uplatnit své právo na podání stížnosti a/nebo může být zastoupen nějakou organizací v rozporu se zákazem zneužití práva. Společnost VRT se navíc domnívá, že rakouská rozhodnutí zmíněná v námitce rakouského dozorového úřadu nemohou podpořit stanovisko rakouského dozorového úřadu, jelikož nejsou pro daný případ relevantní a je v nich nesprávně odkazováno na určitou judikaturu. Společnost VRT se rovněž domnívá, že dotčená záležitost se netýká čl. 80 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, a proto nejsou argumenty týkající se tohoto ustanovení relevantní (stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 1. prosince 2025, body 26–31, s. 10–12, a stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 19. ledna 2026, body 26–31, s. 10–12).

91 Stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 1. prosince 2025, bod 25, s. 10, a stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 19. ledna 2026, bod 25, s. 10.

Společnost VRT se navíc domnívá, že přesný význam pro práva a svobody subjektů údajů či pro volný pohyb údajů není v námitce jasně, přesně a podrobně popsán. Totéž platí pro souvislost mezi předpokládanými důsledky návrhu rozhodnutí a významností očekávaných rizik, která nebyla zjištěna ani prokázána.

92 Stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 1. prosince 2025, bod 32, s. 12, a stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 19. ledna 2026, bod 32, s. 12. Podle společnosti VRT se návrh rozhodnutí nezabývá podstatou stížnosti, a proto se (zatím) neprošetřilo, zda by dotčený cookie banner společnosti VRT skutečně porušil obecné nařízení o ochraně osobních údajů.

93 Stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 1. prosince 2025, bod 33, s. 12, a stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 19. ledna 2026, bod 33, s. 12.

- 61 Podle sdružení NOYB je námitka rakouského dozorového úřadu relevantní. Sdružení NOYB se domnívá, že podstata návrhu rozhodnutí je v námitce rakouského dozorového úřadu správně určena⁹⁴ a že námitka rakouského dozorového úřadu jasně uvádí, jak by v případě, že by byla zohledněna, znamenala změnu, která by vedla k jinému závěru, konkrétně k tomu, že belgický dozorový úřad nesmí stížnost odmítnout na základě zjevného zneužití práva a musí místo toho vydat rozhodnutí ve věci samé. Sdružení NOYB se dále domnívá, že námitka rakouského dozorového úřadu se týká konkrétní právní otázky zneužití práva v rámci stížnosti podané sdružením NOYB jménem subjektu údajů⁹⁵. Pokud jde o předmět námitky, sdružení NOYB bere v potaz, že rakouský dozorový úřad nesouhlasil se zamýšleným úkonem, který měl belgický dozorový úřad provést vůči společnosti VRT (tj. odmítnout stížnost), a navrhuje, že by místo toho mělo být přijato rozhodnutí ve věci samé⁹⁶.
- 62 Kromě toho sdružení NOYB považuje námitku rakouského dozorového úřadu za odůvodněnou, neboť obsahuje řadu právních argumentů ve prospěch změny návrhu rozhodnutí⁹⁷.
- 63 Sdružení NOYB rovněž tvrdí, že námitka rakouského dozorového úřadu dostatečně dokazuje rizika vyplývající z návrhu rozhodnutí, protože, jak je uvedeno v námitce rakouského dozorového úřadu, návrh rozhodnutí vede k roztříštěnému výkladu přípustnosti podobných stížností týkajících se souborů cookie v celé Unii⁹⁸. Podle sdružení NOYB by to ohrozilo cíl jednotného uplatňování obecného nařízení o ochraně osobních údajů v celé E[vropské] [u][nii], což by vedlo k tomu, že by subjektům údajů byla přiznávána odlišná práva v závislosti na dozorovém úřadě, u kterého by podaly stížnost, což by mělo dopad na volný pohyb údajů.
- 64 V rámci analýzy, zda je námitka rakouského dozorového úřadu „relevantní“ v souladu s čl. 4 bodem 24 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, EDPB na rozdíl od stanoviska společnosti VRT konstatuje, že námitka rakouského dozorového úřadu přímo souvisí s návrhem rozhodnutí a obsahuje celou řadu odkazů na jeho faktický a právní obsah⁹⁹. Pokud by byla námitka rakouského dozorového úřadu zohledněna, znamenalo by to změnu, která by vedla k jinému závěru¹⁰⁰, neboť její zohlednění by znamenalo posouzení případu z hlediska jeho podstaty, a nikoli odmítnutí stížnosti. Rakouský dozorový úřad rovněž poukazuje na to, že pokud stížnost na základě konečného rozhodnutí přijatého belgickým dozorovým úřadem zamítne, je velmi pravděpodobné, že rakouské soudy toto rozhodnutí prohlásí za neplatné¹⁰¹.
- 65 EDPB dále posoudil námitku z hlediska toho, zda je zamýšlený úkon v souvislosti se správcem či zpracovatelem v souladu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů, konkrétně s čl. 4 bodem 24 tohoto nařízení. EDPB připomíná, že „rozhodnutí o úplném nebo částečném odmítnutí nebo zamítnutí stížnosti představuje rovněž zamýšlený úkon, který může být předmětem relevantní a odůvodněné námitky.“¹⁰² Námitka rakouského dozorového úřadu se totiž opírá o obsah návrhu rozhodnutí a zabývá se zejména tím, zda je zamýšlený úkon v souladu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů, přesněji konkrétní právní otázkou odmítnutí stížnosti na základě „zjevného zneužití práva“¹⁰³. Rakouský dozorový úřad

94 Stanovisko sdružení NOYB adresované EDPB ze dne 26. března 2026, bod 24, s. 6.

95 Stanovisko sdružení NOYB adresované EDPB ze dne 26. března 2026, bod 34, s. 7.

96 Stanovisko sdružení NOYB adresované EDPB ze dne 26. března 2026, bod 26, s. 6.

97 Stanovisko sdružení NOYB adresované EDPB ze dne 26. března 2026, bod 51, s. 9.

98 Stanovisko sdružení NOYB adresované EDPB ze dne 26. března 2026, bod 60, s. 10.

99 Pokyny EDPB k relevantní a odůvodněné námitce, body 12 a 14.

100 Pokyny EDPB k relevantní a odůvodněné námitce, bod 13.

101 Námitka rakouského dozorového úřadu, oddíl III, s. 5.

102 Pokyny EDPB k uplatňování čl. 65 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů, verze 2.0, bod 92, a pokyny EDPB k uplatňování čl. 65 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů, verze 1.0, bod 92. Stejně prohlášení obsahuje i stanovisko sdružení NOYB adresované EDPB ze dne 26. března 2026 (bod 26, s. 6).

103 Námitka rakouského dozorového úřadu, s. 2.

ve své námitce požaduje, aby belgický dozorový úřad „vydal rozhodnutí ve věci samé“ a „řešil stížnost a podaná stanoviska v přiměřeném rozsahu v souladu s čl. 57 odst. 1 písm. f) a 141. bodem odůvodnění obecného nařízení o ochraně osobních údajů“¹⁰⁴.

- 66 EDPB se proto domnívá, že námitka rakouského dozorového úřadu je **relevantní**.
- 67 EDPB v následujících bodech posuzuje, zda námitka rakouského dozorového úřadu splňuje kritérium „odůvodněná“ v souladu s čl. 4 bodem 24 obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Pokud jde o to, zda je námitka „odůvodněná“, či nikoli, EDPB připomíná, že námitka musí obsahovat vysvětlení a argumenty (tj. právní/faktické chyby v návrhu rozhodnutí vedoucího dozorového úřadu) ohledně toho, proč je navržena změna rozhodnutí¹⁰⁵.
- 68 EDPB bere v potaz, že rakouský dozorový úřad ve své námitce předkládá několik právních a faktických argumentů, aby prokázal, proč by měl být návrh rozhodnutí belgického dozorového úřadu změněn¹⁰⁶.
- 69 Zprvye rakouský dozorový úřad uvádí, že návrh rozhodnutí dospěl k nesprávnému závěru, že jsou splněny podmínky pro zneužití práva podat stížnost¹⁰⁷. Na podporu svého tvrzení rakouský dozorový úřad odkazuje na judikaturu SDEU týkající se zneužití práva¹⁰⁸ a na rakouskou vnitrostátní judikaturu, která se zabývá tím, zda došlo ke zneužití práva podat stížnost v obdobných věcech¹⁰⁹. Rakouský dozorový úřad kromě toho připomíná různé případy, v nichž potvrdil existenci zneužívajícího úmyslu a odmítl stížnost podle čl. 57 odst. 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Zdůrazňuje, že v daném případě naopak „výkonem práva podat stížnost podle článku 77 obecného nařízení o ochraně osobních údajů [není] sledován žádný účel nesouvisející s ochranou osobních údajů“¹¹⁰.
- 70 Zadruhé rakouský dozorový úřad připomíná, že všechny ostatní příslušné dozorové úřady rozhodly ve srovnatelných případech ve věci samé a žádný z nich nepovažoval žádnou ze stížností projednávaných v rámci pracovní skupiny EDPB pro cookie bannery za zneužití práva¹¹¹. V této souvislosti rakouský dozorový úřad zdůrazňuje, že dozorové úřady a EDPB jsou povinny přispívat k jednotnému uplatňování obecného nařízení o ochraně osobních údajů v souladu s čl. 57 odst. 1 písm. a) a čl. 70 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, přičemž tato jednotnost by byla ohrožena, pokud by některé dozorové úřady odmítly stížnost z důvodu zjevného zneužití práva, zatímco jiné by podobné či stejné stížnosti posuzovaly z hlediska jejich podstaty¹¹².
- 71 Rakouský dozorový úřad ve své námitce rovněž uvádí, že účel článku 80 obecného nařízení o ochraně osobních údajů byl v návrhu rozhodnutí nesprávně vyložen, a připomíná, že „[j]ak vyplývá z čl. 80 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, organizace, jako je sdružení NOYB, jsou zřizovány právě za účelem působení v oblasti ochrany práv a svobod subjektů údajů v souvislosti s ochranou jejich osobních údajů. „Pokud členský stát – jako v případě Rakouska – nevyužil možnost stanovenou v čl. 80 odst. 2 obecného nařízení

104 Námitka rakouského dozorového úřadu, s. 6.

105 Pokyny EDPB k relevantní a odůvodněné námitce, bod 16.

106 Pokyny EDPB k relevantní a odůvodněné námitce, bod 33. Tím bylo argumentováno i ve stanovisku sdružení NOYB adresovanému EDPB ze dne 26. března 2026 (bod 44, s. 8).

107 Námitka rakouského dozorového úřadu, s. 3.

108 Námitka rakouského dozorového úřadu, s. 4, kde se odkazuje na rozsudek Soudního dvora ze dne 9. ledna 2025 ve věci *Österreichische Datenschutzbehörde proti F. R.*, C-416/23, ECLI:EU:C:2025:3, bod 49 a násl.

109 Námitka rakouského dozorového úřadu, s. 3–4 (kde je uvedeno, že rakouský soud rozhodl, že v těchto věcech nedošlo ke zneužití práva, a je citována část soudního rozhodnutí).

110 Námitka rakouského dozorového úřadu, s. 5.

111 Námitka rakouského dozorového úřadu, s. 2–3.

112 Námitka rakouského dozorového úřadu, s. 3.

*o ochraně osobních údajů, má sdružení NOYB stěžít jinou možnost než systematicky předem prošetřit určitá porušení a následně podat stížnosti.*¹¹³

- 72 Rakouský dozorový úřad jasně uvádí, jak by jím požadovaná změna vedla k jinému závěru, tj. rakouský dozorový úřad žádá belgický dozorový úřad, aby vydal rozhodnutí ve věci samé, a nikoli aby stížnost odmítl z formálních důvodů, konkrétně na základě „zjevného zneužití práva“¹¹⁴.
- 73 EDPB se proto domnívá, že námitka rakouského dozorového úřadu je **odůvodněná**.
- 74 Aby námitka splňovala kritéria stanovená v čl. 4 bodě 24 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, musí rovněž „jasně [dokazovat] významnost rizik vyplývajících z návrhu rozhodnutí, pokud jde o základní práva a svobody subjektů údajů, případně volný pohyb osobních údajů v rámci Unie“¹¹⁵.
- 75 Podle EDPB námitka rakouského dozorového úřadu dostatečně dokazuje významnost rizik vyplývajících z návrhu rozhodnutí, pokud jde o základní práva a svobody subjektů údajů. Námitka rakouského dozorového úřadu zejména uvádí, že „subjektu údajů se nepříznivě dotýká“¹¹⁶ údajné porušení ze strany správce, a následně popisuje újmu, k níž by podle rakouského dozorového úřadu došlo, pokud by byl návrh rozhodnutí přijat. Námitka rakouského dozorového úřadu dále výslovně poukazuje na to, že v souladu s čl. 80 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů jsou organizace, jako je sdružení NOYB, zřizovány právě za účelem „působení v oblasti ochrany práv a svobod subjektů údajů v souvislosti s ochranou jejich osobních údajů“, a jasně uvádí, že návrh rozhodnutí ohrožuje schopnost těchto organizací tak činit v zemích, jako je Rakousko, čímž jsou ohrožena práva a svobody subjektů údajů¹¹⁷.
- 76 Rakouský dozorový úřad jasně a výslovně doložil existenci vnitrostátní judikatury, která podle jeho námítky uvádí, že stížnost by měla být považována za přípustnou¹¹⁸. EDPB se domnívá, že z námítky rakouského dozorového úřadu jasně vyplývá, že nepatřičné zamítnutí stížnosti z procesních důvodů by představovalo významné riziko pro základní práva a svobody subjektů údajů, jejichž práva jsou předmětem stížnosti. Existuje proto konkrétní a opodstatněný důvod dospět k závěru, že námitka jasně prokazuje rizika pro subjekty údajů, a spadá tudíž do oblasti působnosti čl. 4 bodu 24 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.
- 77 Námitka rakouského dozorového úřadu navíc jasně dokazuje významnost rizik vyplývajících z návrhu rozhodnutí pro volný pohyb osobních údajů v rámci Unie. Toto riziko může vzniknout, „pokud dozorové úřady vydají neospravedlnitelně odlišná rozhodnutí v situacích, které jsou totožné nebo podobné“¹¹⁹. Námitka rakouského dozorového úřadu, jak již bylo zmíněno, zdůrazňuje, že žádný dozorový úřad nepovažoval žádnou ze stížností projednávaných v rámci pracovní skupiny EDPB pro cookie bannery za zneužití práva¹²⁰, a že by tudíž byla ohrožena jednotnost¹²¹.

113 Námitka rakouského dozorového úřadu, oddíl III, s. 5.

114 Námitka rakouského dozorového úřadu, oddíl III, s. 6.

115 Čl. 4 bod 24 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

116 Námitka rakouského dozorového úřadu, oddíl III, s. 5.

117 Námitka rakouského dozorového úřadu, oddíl III, s. 5.

118 Námitka rakouského dozorového úřadu, oddíl III, s. 4–5.

119 Pokyny EDPB k relevantní a odůvodněné námitce, bod 48.

120 Námitka rakouského dozorového úřadu, s. 3.

121 Námitka rakouského dozorového úřadu, s. 3. V tomto ohledu bere EDPB na vědomí rovněž tvrzení sdružení NOYB, že návrh rozhodnutí by ohrozil jednotné uplatňování obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Stanovisko sdružení NOYB

- 78 S ohledem na výše uvedené se EDPB domnívá, že stanovisko rakouského dozorového úřadu ohledně významnosti rizika je na základě jeho námitky jasné a evidentní.
- 79 EDPB tudíž dospěl k závěru, že námitka rakouského dozorového úřadu je **relevantní a odůvodněná** podle čl. 4 bodu 24 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

4.4.2 Posouzení opodstatněnosti

- 80 V souladu s čl. 65 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů se závazné rozhodnutí EDPB týká všech záležitostí, které jsou předmětem relevantní a odůvodněné námitky. EDPB se domnívá, že vzhledem k námitce rakouského dozorového úřadu, která byla shledána jako relevantní a odůvodněná, je třeba posoudit, zda je nutné návrh rozhodnutí změnit, pokud jde o zamýšlené odmítnutí stížnosti.
- 81 Konkrétně musí EDPB posoudit, zda lze na základě informací dostupných v daném případě odmítnutí stížnosti odůvodnit tím, že stěžovatel zneužil právo podat stížnost podle článku 77 obecného nařízení o ochraně osobních údajů a že je možné, aby ho podle čl. 80 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů zastupovala nějaká organizace, což představuje porušení obecné zásady práva EU zakazující zneužití práv.
- 82 EDPB považuje za vhodné zahájit svou analýzu tím, že nejprve připomene judikaturu SDEU týkající se zneužití práv.
- 83 Zákaz zneužití práv je dlouhodobě zastávaná zásada práva EU, kterou Soudní dvůr postupně rozvedl¹²². Podle této zásady mají vnitrostátní úřady a soudy odmítat přiznat nároky stanovené v ustanoveních práva EU v situacích, kdy jsou tato ustanovení uplatňována podvodně nebo zneužívajícím způsobem¹²³.
- 84 Konkrétně, jak uvedl belgický dozorový úřad v návrhu rozhodnutí¹²⁴, Soudní dvůr Evropské unie objasnil: „Z této zásady tudíž vyplývá, že členský stát má povinnost odepřít, i v případě neexistence ustanovení vnitrostátního práva, **použití ustanovení unijního práva, jsou-li osobou uplatňována nikoli za účelem dosažení cílů těchto ustanovení, ale za účelem**

adresované EDPB ze dne 26. března 2026, bod 60, s. 10. Podle sdružení NOYB by to ohrozilo cíl jednotného uplatňování obecného nařízení o ochraně osobních údajů v celé EU, což by vedlo k tomu, že by subjektům údajů byla přiznávána odlišná práva v závislosti na dozorovém úřadě, u kterého by podaly stížnost, což by mělo dopad na volný pohyb údajů.

122 Viz například rozsudek Soudního dvora ze dne 14. prosince 2000 ve věci *Emsland-Stärke*, C-110/99, EU:C:2000:695; rozsudek Soudního dvora ze dne 12. března 2014 ve věci *O a B.*, C-456/12, EU:C:2014:135; rozsudek Soudního dvora ze dne 22. listopadu 2017 ve věci *Cussens a další*, C-251/16; Úř. věst. C 22, rozsudek Soudního dvora ze dne 26. února 2019 ve věci *T Danmark a Y Denmark*, C-116/16 a C-117/16, EU:C:2019:135; rozsudek Soudního dvora ze dne 9. září 2021 ve věci *Volkswagen Bank a další*, C-33/20, C-155/20 a C-187/20, Úř. věst. C 462; rozsudek Soudního dvora ze dne 21. prosince 2023 ve spojených věcech *VK a další proti BMW Bank GmbH a dalším*, C-38/21, C-47/21 a C-232/21; ECLI:EU:C:2023:1014, rozsudek Soudního dvora ze dne 19. března 2026 ve věci *Brillen Rottler GmbH & Co. KG proti TC*, C-526/24, ECLI:EU:C:2026:216. Je třeba poznamenat, že v některých rozsudcích Soudní dvůr Evropské unie odkazuje na „zneužití“ a v jiných na „zneužití práv“ nebo „zneužití práva“, a to v závislosti na kontextu, ale hlavní myšlenka a posouzení jsou stejné.

123 Rozsudek Soudního dvora ze dne 26. února 2019 ve věci *T Danmark a Y Denmark*, C-116/16 a C-117/16, EU:C:2019:135, bod 83, na který rovněž odkazuje belgický dozorový úřad v bodě 41 návrhu rozhodnutí. Soudní dvůr Evropské unie například uznal, že s přihlédnutím ke všem okolnostem případu lze zneužití konstatovat v případě, kdy došlo k čistě formálnímu odeslání zboží z území Společenství s jediným cílem, a to získat vývozní náhrady, a kdy vývozce ze Společenství zamýšlel získat výhodu plynoucí z uplatnění předpisů Společenství tím, že uměle vytvořil podmínky pro získání této výhody (rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 14. prosince 2000 ve věci *Emsland-Stärke*, C 110/99, EU:C:2000:695, body 30 a 55); kdy existovaly skutečnosti, jež potvrzují, že hospodářské subjekty uskutečňovaly pouze formální či umělé operace, jež postrádají jakékoli hospodářské a obchodní odůvodnění, s cílem neoprávněně získat osvobození od srážkové daně stanovené v článku 5 směrnice 90/435 (rozsudek Soudního dvora ze dne 26. února 2019 ve věci *T Danmark a Y Denmark*, C 116/16 a C 117/16, EU:C:2019:135, bod 108); a kdy subjekt údajů podal žádost o přístup podle článku 15 obecného nařízení o ochraně osobních údajů s cílem uměle vytvořit podmínky, jejichž splnění je vyžadováno pro získání náhrady újmy od uvedeného správce podle článku 82 obecného nařízení o ochraně osobních údajů (rozsudek Soudního dvora ze dne 19. března 2026 ve věci *Brillen Rottler GmbH & Co. KG proti TC*, C-526/24, ECLI:EU:C:2026:216, bod 41).

124 Návrh rozhodnutí, bod 41.

získání výhody, kterou této osobě přiznává unijní právo, objektivní podmínky pro přiznání požadované výhody, které jsou stanoveny unijním právem, jsou splněny pouze formálně.¹²⁵

- 85 EDPB konstatuje, že rakouský dozorový úřad ve své námitce uvádí, že „[p]odle Evropského soudního dvora ‚ustanovení o zneužívání‘ čl. 57 odst. 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů odráží ustálenou judikaturu Soudního dvora, podle níž v unijním právu existuje obecná zásada, podle níž se právní subjekty nemohou podvodně nebo zneužívajícím způsobem dovolávat unijních právních norem“¹²⁶. SDEU skutečně zdůraznil, že pokud dozorový úřad zamýšlí využít možnosti podle čl. 57 odst. 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů a kvalifikovat stížnost jako „nepřiměřenou“, je povinen prokázat existenci zneužívajícího úmyslu subjektu, který žádost podal¹²⁷.
- 86 EDPB zdůrazňuje, že posouzení zneužití vyžaduje komplexní přístup v souladu s kritérii pro prokázání údajného zneužití vypracovanými SDEU, která vyžadují **existenci jak objektivní, tak subjektivní složky**. V této souvislosti EDPB připomíná ustálenou judikaturu Soudního dvora, podle níž „*důkaz o zneužití vyžaduje souhrn objektivních okolností, ze kterých vyplývá, že i přes formální dodržení podmínek stanovených unijní právní úpravou nebylo dosaženo cíle sledovaného touto právní úpravou, a subjektivní znak spočívající v záměru získat výhodu vyplývající z unijní právní úpravy tím, že jsou uměle vytvořeny podmínky vyžadované pro její získání*“¹²⁸. To uznal i belgický dozorový úřad v návrhu rozhodnutí¹²⁹.
- 87 EDPB dále zdůrazňuje, že v rozsudku ve věci *Brillen Rottler*¹³⁰ Soudní dvůr na základě své předchozí judikatury¹³¹ objasnil odůvodnění, kterým je třeba se řídit při posuzování zneužití konkrétně v souvislosti s právem na přístup k osobním údajům podle článku 15 obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Pokud jde o objektivní složku zneužití, která vyžaduje ověření toho, zda bylo dosaženo účelu dotčených právních předpisů, Soudní dvůr v souhrnu vysvětlil, že cílem článku 15 obecného nařízení o ochraně osobních údajů je přiznat subjektu údajů právo na přístup ke shromážděným osobním údajům, které se ho týkají, a umožnit mu toto právo snadno a v přiměřených odstupech uplatňovat¹³². Na základě toho Soudní dvůr rozhodl, že „po formální stránce by žádost o přístup předložená subjekty údajů mohla představovat uplatnění tohoto práva za účelem dosažení cíle této právní úpravy“¹³³, a proto se domníval, že objektivní složka zneužití se nezdá být přítomna. Ve svém odůvodnění však

125 Rozsudek Soudního dvora ze dne 21. prosince 2023 ve spojených věcech *VK a další proti BMW Bank GmbH a dalším*, C-38/21, C-47/21 a C-232/21, ECLI:EU:C:2023:1014, bod 283.

126 Námitka rakouského dozorového úřadu, s. 4, která odkazuje na rozsudek Soudního dvora ze dne 9. ledna 2025 ve věci *Österreichische Datenschutzbehörde proti F. R.*, C-416/23, ECLI:EU:C:2025:3, bod 49 a násl. Viz rovněž bod 34 tohoto závazného rozhodnutí.

127 Rozsudek Soudního dvora ze dne 9. ledna 2025 ve věci *Österreichische Datenschutzbehörde proti F. R.*, C-416/23, ECLI:EU:C:2025:3, body 50 a 59.

128 Viz například rozsudek Soudního dvora ze dne 14. prosince 2000 ve věci *Emsland-Stärke GmbH proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas*, C-110/99, ECLI:EU:C:2000:695, body 52–53; rozsudek Soudního dvora ze dne 26. února 2019 ve věci *T Danmark a Y Denmark*, C-116/16 a C-117/16, EU:C:2019:135, bod 97; rozsudek Soudního dvora ze dne 9. září 2021 ve věci *Volkswagen Bank a další*, C-33/20, C-155/20 a C-187/20, ECLI:EU:C:2021:736, bod 122; rozsudek Soudního dvora ze dne 21. prosince 2023 ve spojených věcech *VK a další proti BMW Bank GmbH a dalším*, C-38/21, C-47/21 a C-232/21, ECLI:EU:C:2023:1014, bod 285.

129 Návrh rozhodnutí, bod 26.

130 Rozsudek Soudního dvora ze dne 19. března 2026 ve věci *Brillen Rottler GmbH & Co. KG proti TC*, C-526/24, ECLI:EU:C:2026:216.

131 Viz poznámka pod čarou 130 tohoto závazného rozhodnutí.

132 Rozsudek Soudního dvora ze dne 19. března 2026 ve věci *Brillen Rottler GmbH & Co. KG proti TC*, C-526/24, ECLI:EU:C:2026:216, bod 38.

133 Rozsudek Soudního dvora ze dne 19. března 2026 ve věci *Brillen Rottler GmbH & Co. KG proti TC*, C-526/24, ECLI:EU:C:2026:216, bod 38.

Soudní dvůr dále uvedl, že „formální dodržení podmínek pro použití článku 15 obecného nařízení o ochraně osobních údajů samo o sobě neumožňuje vyloučit zneužití práva“¹³⁴.

- 88 Soud proto přistoupil k posouzení subjektivní složky zneužití. V souladu se svou předchozí judikaturou¹³⁵ Soudní dvůr v rozsudku ve věci *Brillen Rottler*¹³⁶ zopakoval, že aby bylo možné žádost o přístup k údajům označit za „nepřiměřenou“ v souladu s čl. 12 odst. 5 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, musí správce s ohledem na všechny relevantní okolnosti každého jednotlivého případu prokázat existenci zneužívajícího úmyslu ze strany subjektu údajů¹³⁷.
- 89 EDPB má posoudit okolnosti daného případu právě na základě tohoto právního rámce. EDPB se domnívá, že SDEU poskytl jasné pokyny, pokud jde o odůvodnění, kterým je třeba se řídit při posuzování údajného zneužití práv ve smyslu obecné zásady práva EU, která takové zneužití zakazuje.
- 90 V tomto ohledu EDPB konstatuje, že odůvodnění belgického dozorového úřadu v návrhu rozhodnutí podporuje tvrzení **správce**, že ke zneužití práv skutečně došlo¹³⁸. Podle společnosti VRT se stížnost netýká subjektu údajů, který jakožto uživatel internetových stránek společnosti VRT sleduje své vlastní zájmy a který se domnívá, že jeho osobní údaje byly zpracovány protiprávně, a proto se obrátil na sdružení NOYB s žádostí, aby ho zastupoval¹³⁹. Společnost VRT rovněž tvrdí, že zjištění ohledně jejího cookie banneru, na které se stížnost odvolává, byla provedena jménem a na pokyn sdružení NOYB, a lze je proto přímo přičíst sdružení NOYB¹⁴⁰.
- 91 Podle společnosti VRT subjekt údajů udělil sdružení NOYB velmi obecné a široké pověření k tomu, aby jej zastupovalo při podávání stížností u dozorových úřadů ohledně „protiprávního zpracování v důsledku protiprávního banneru pro souhlas se soubory cookie“, přičemž v tomto pověření nejsou nijak zmíněny internetové stránky společnosti VRT¹⁴¹.
- 92 Společnost VRT rovněž upozorňuje na to, že subjekt údajů je rodilým mluvčím [REDAKCE] s bydlištěm [REDAKCE], který si jménem sdružení NOYB prohlížel internetové stránky v nizozemštině z Rakouska během stáže, a považuje za velmi sporné, zda by měl skutečný zájem prohlížet si dotčené internetové stránky¹⁴².
- 93 EDPB bere na vědomí rovněž stanovisko **stěžovatele**, který podporuje námitku vznesenou rakouským dozorovým úřadem a poukazuje na to, že stížnost byla podána u dozorového úřadu s cílem upozornit na porušení obecného nařízení o ochraně osobních údajů, což je hlavní účel článku 77 obecného nařízení o ochraně osobních údajů. To by znamenalo, že objektivní složka zneužití práva není dána v souvislosti s článkem 77 obecného nařízení

134 Rozsudek Soudního dvora ze dne 19. března 2026 ve věci *Brillen Rottler GmbH & Co. KG proti TC*, C-526/24, ECLI:EU:C:2026:216, bod 39.

135 Rozsudek Soudního dvora ze dne 9. ledna 2025 ve věci *Österreichische Datenschutzbehörde proti F. R.*, C-416/23, ECLI:EU:C:2025:3, body 49, 50 a 56.

136 Rozsudek Soudního dvora ze dne 19. března 2026 ve věci *Brillen Rottler GmbH & Co. KG proti TC*, C-526/24, ECLI:EU:C:2026:216.

137 Rozsudek Soudního dvora ze dne 19. března 2026 ve věci *Brillen Rottler GmbH & Co. KG proti TC*, C-526/24, ECLI:EU:C:2026:216, bod 40.

138 Stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 1. prosince 2025, s. 4, a stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 19. ledna 2026, s. 4.

139 Stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 1. prosince 2025, s. 4, a stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 19. ledna 2026, s. 4.

140 Stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 1. prosince 2025, s. 4, a stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 19. ledna 2026, s. 4.

141 Stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 1. prosince 2025, s. 5, a stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 19. ledna 2026, s. 5.

142 Stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 1. prosince 2025, s. 6, a stanovisko společnosti VRT podle článku 65 ze dne 19. ledna 2026, s. 6.

o ochraně osobních údajů, protože článek 77 obecného nařízení o ochraně osobních údajů je používán přesně k tomu účelu, pro který byl vypracován¹⁴³.

- 94 Sdružení NOYB tvrdí, že žádný zneužívající úmysl neexistuje, nýbrž pouze úmysl upozornit dozorový úřad na porušení obecného nařízení o ochraně osobních údajů¹⁴⁴ a že v případě stěžovatele neexistuje žádný „jiný účel, který by nesouvisel s těmito právy [podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů]¹⁴⁵“.
- 95 Sdružení NOYB tvrdí, že ani subjekt údajů, ani sdružení NOYB nezískají podáním stížnosti proti porušení obecného nařízení o ochraně osobních údajů žádnou výhodu vyplývající z unijní právní úpravy (jako například snížení daně, dotaci, shovívavost nebo možnost vrácení výrobku)¹⁴⁶. Domnívá se, že sledování obecných politických zájmů nelze rozumně považovat za výhodu, jelikož se jedná spíše o snahu skoncovat s porušováním základního práva subjektu údajů na ochranu osobních údajů, a rozhodnutí ve prospěch stěžovatele je spíše očekávaným výsledkem řádného prosazování obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Podle jeho názoru nelze dodržování právních předpisů v rámci právního státu považovat za výhodu¹⁴⁷.
- 96 Sdružení NOYB dále v podstatě tvrdí, že subjekt údajů by neměl být povinen zdůvodňovat, proč navštívil veřejně přístupné internetové stránky správce, neboť pokud by subjekt údajů měl práva pouze v případě, že by internetové stránky navštívil ze „správného“ důvodu, vedlo by to k obrácení důkazního břemene¹⁴⁸. Sdružení NOYB rovněž poukazuje na to, že neexistuje žádná obecná zásada evropského práva, podle níž by „testovací nebo modelové případy“ byly protiprávní, a domnívá se, že není splněn žádný ze základních prvků zneužití práva¹⁴⁹.
- 97 EDPB předesílá, že pokud by byla obecná zásada práva EU, která zakazuje zneužívání práv, uplatňována příliš široce, mohlo by to mít za následek nepřiměřené omezení uplatňování práv přiznaných právem EU, včetně základního práva na ochranu osobních údajů zakotveného v článku 8 Listiny základních práv, které je konkrétně vyjádřeno mimo jiné v právu podat stížnost podle článků 77 a 80 obecného nařízení o ochraně osobních údajů. S ohledem na nutnost dosáhnout rovnováhy mezi zásadou zákazu zneužití a dalšími obecnými zásadami práva EU, jako je zásada právní jistoty a ochrana legitimních očekávání¹⁵⁰, je EDPB toho názoru, že zásada zákazu zneužití musí být vykládána striktně a musí splňovat kritéria stanovená v judikatuře SDEU, a to i z hlediska důkazního břemene a požadavků na důkazy.
- 98 S ohledem na výše rozebíranou judikaturu SDEU považuje EDPB za vhodné, aby při posuzování existence údajného zneužití práv byla prověřena jak objektivní, tak subjektivní složka takového zneužití.
- 99 Zaprvé, pokud jde o **objektivní složku** údajného zneužití, EDPB konstatuje, že příslušnými právními ustanoveními EU, která je třeba při posuzování údajného zneužití zohlednit, jsou článek 77 a čl. 80 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů. To výslovně uvádí také belgický dozorový úřad v návrhu rozhodnutí¹⁵¹ a uznává to i rakouský dozorový úřad ve

143 Stanovisko sdružení NOYB podle článku 65 ze dne 12. ledna 2026, bod 163.

144 Stanovisko sdružení NOYB podle článku 65 ze dne 12. ledna 2026, bod 166.

145 Stanovisko sdružení NOYB podle článku 65 ze dne 12. ledna 2026, bod 167.

146 Stanovisko sdružení NOYB podle článku 65 ze dne 12. ledna 2026, bod 168.

147 Stanovisko sdružení NOYB podle článku 65 ze dne 12. ledna 2026, bod 168.

148 Stanovisko sdružení NOYB podle článku 65 ze dne 12. ledna 2026, bod 170.

149 Stanovisko sdružení NOYB podle článku 65 ze dne 12. ledna 2026, bod 172, s. 31.

150 Stanovisko generálního advokáta POIARESE MADURA přednesené dne 7. dubna 2005 ve věci C-255/02, Halifax, bod 84.

151 Návrh rozhodnutí, body 27, 30, 38 a 41. Viz také návrh rozhodnutí, poznámka pod čarou 21.

své námitce¹⁵². Hlavním účelem těchto ustanovení je zaprvé umožnit subjektu údajů podat stížnost u dozorového úřadu, pokud se domnívá, že se zpracováním jeho osobních údajů porušuje obecné nařízení o ochraně osobních údajů, a zadruhé umožnit subjektu údajů, pokud se domnívá, že byla porušena jeho práva podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů, aby pověřil zástupce, který splňuje podmínky stanovené v čl. 80 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, aby jeho jménem podal stížnost.

- 100 EDPB bere na vědomí rovněž názor belgického dozorového úřadu, že existují dostatečné důkazy pro učinění závěru, že je naplněna objektivní složka údajného zneužití, a to vzhledem k „umělému vykonstruování stížnosti“ a k tomu, že podání stížnosti iniciovalo sdružení NOYB¹⁵³. EDPB se domnívá, že z informací zveřejněných sdružením NOYB, jakož i z jeho písemného stanoviska¹⁵⁴ skutečně jasně vyplývá, že došlo k organizovanému vypracovávání a podávání stížností v rámci projektu, v němž sdružení NOYB hrálo vedoucí roli a který spočíval v zaměření se na správce na základě předem stanovených kritérií a pomocí automatizovaných prostředků¹⁵⁵.
- 101 Avšak vzhledem k tomu, že v tomto případě subjekt údajů úspěšně podle čl. 80 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů pověřil organizaci, aby jeho jménem podala stížnost podle článku 77 obecného nařízení o ochraně osobních údajů¹⁵⁶, se EDPB domnívá, že objektivní složka zneužití v tomto případě není přítomna, jelikož byly nejen formálně dodrženy podmínky stanovené předpisy EU, ale zdá se, že byl splněn i cíl sledovaný těmito předpisy.
- 102 Zadruhé EDPB zkoumá subjektivní složku údajného zneužití, tj. zneužívající úmysl získat jinou výhodu, než je splnění účelu dotčených právních ustanovení.
- 103 Za účelem posouzení subjektivní složky údajného zneužití musí EDPB posoudit, zda se stěžovatel podáním stížnosti podle článku 77 ve spojení s čl. 80 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů nesnažil opírat se o tato ustanovení, nikoli aby dosáhl cílů těchto ustanovení, ale aby na jejich základě získal neoprávněnou výhodu.
- 104 EDPB konstatuje, že belgický dozorový úřad v návrhu rozhodnutí jasně rozlišuje mezi cíli sledovanými subjektem údajů a cíli sledovanými jeho zástupcem (sdružením NOYB) a je toho názoru, že „subjektem, který se dopustil“ údajného zneužití, je sdružení NOYB¹⁵⁷. EDPB rovněž konstatuje, že společnost VRT názor belgického dozorového úřadu sdílí¹⁵⁸.
- 105 Avšak vzhledem k tomu, že článek 77 i čl. 80 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů jsou formulovány tak, že odkazují na právo *subjektu údajů*, je EDPB toho názoru, že cíle sledované subjektem údajů by neměly být odlišovány od cílů sdružení NOYB, a to vzhledem k tomu, že sdružení NOYB jedná jménem subjektu údajů. V tomto ohledu bere

152 Námitka rakouského dozorového úřadu, s. 3.

153 Návrh rozhodnutí, bod 29.

154 V bodech 46 a 47 stanoviska sdružení NOYB podle článku 65 ze dne 12. ledna 2026 sdružení NOYB vysvětluje, že podalo stížnosti prostřednictvím s ním spolupracujících dobrovolníků, aby zajistilo, že „řízení budou stabilní, profesionálně vedená a [...] spatří světlo světa“ a že tyto případy vycházely z přímo podaných stížností nebo z veřejného pobouření.

155 Návrh rozhodnutí, s. 5. Viz také bod 73 stanoviska sdružení NOYB podle článku 65 ze dne 12. ledna 2026, v němž sdružení NOYB vysvětluje, že subjekt údajů (který je rodilým mluvčím ██████████) si pravděpodobně prohlížel seznam „nejnavštěvovanějších“ ██████████ belgických internetových stránek, a body 97 a 197 stanoviska sdružení NOYB podle článku 65 ze dne 12. ledna 2026, v nichž sdružení NOYB vysvětluje použití softwaru sdružení NOYB subjektem údajů, kdy subjekt údajů předem zběžně prohlížel internetové stránky a shromažďoval důkazy o jejich návštěvě, ale kdy všechny klíčové úkony prováděl právě subjekt údajů.

156 EDPB zdůrazňuje, že v tomto případě nebyla platnost pověření jako taková zpochybněna. Připomíná rovněž, že dozorové úřady musí posoudit platnost pověření s ohledem na čl. 80 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů a příslušné vnitrostátní právní předpisy.

157 Návrh rozhodnutí, body 39–40.

158 Viz bod 91 tohoto závazného rozhodnutí.

EDPB rovněž v úvahu, že subjekt údajů dne 7. ledna 2026 výslovně uvedl, že „se osobně domnívá, že byla porušena [jeho] práva na ochranu osobních údajů“, že „usiluje o nápravu porušení těchto práv“ a že „návštěva stránek a stížnost [...] byly založeny na [jeho] rozhodnutí“¹⁵⁹.

- 106 EDPB navíc připomíná, že v souladu s judikaturou SDEU, aby mohl dozorový úřad odmítnout uplatnění práva přiznaného právem EU z důvodu údajného zneužití práv, musí dostatečně prokázat existenci takového zneužití, neboť v tom spočívá důkazní břemeno¹⁶⁰.
- 107 EDPB bere na vědomí názor belgického dozorového úřadu, že politické cíle sdružení NOYB souvisejí s jinými zájmy, než jsou zájmy jednotlivého subjektu údajů, jako jsou strategické cíle správní rady nebo přání dárců údajů¹⁶¹, nezjistil však žádné konkrétní důkazy, které by tento názor podpořily. EDPB bere na vědomí stanovisko sdružení NOYB v této záležitosti, v němž se uvádí, že „správní rada [sdružení NOYB] se nepodílí na žádném každodenním vedení soudních sporů“, že „téměř všechny případy obvykle řeší výhradně právní tým [sdružení NOYB]“¹⁶² a že „osobní zájem na prosazování cílů [sdružení NOYB] je předpokladem pro vykonávání dobrovolnické činnosti pro [sdružení NOYB]“¹⁶³.
- 108 Na základě informací, které má EDPB k dispozici, včetně stanoviska stěžovatele, se zdá, že účelem podání stížnosti bylo upozornit příslušný dozorový úřad na údajné porušení ze strany správce, poskytnout mu k tomu dostatečné důkazy a tomuto údajnému porušení učinit přítrž. V tomto ohledu považuje EDPB za obzvláště důležité, že (jak upozornil rakouský dozorový úřad) v rámci podání stížnosti musí stěžovatel předložit určité důkazy a v souvislosti s návštěvou internetových stránek lze takové důkazy předložit pouze tehdy, jsou-li snímky obrazovky a soubory protokolů pořízeny v okamžiku návštěvy internetových stránek¹⁶⁴. EDPB se domnívá, že někteří stěžovatelé mohou mít zájem o technickou pomoc při předkládání takových důkazů¹⁶⁵.
- 109 EDPB souhlasí s názorem rakouského dozorového úřadu, že z čl. 80 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů je zřejmé, že organizace, jako je sdružení NOYB, jsou zřizovány právě za účelem přispění k účinné ochraně osobních údajů fyzických osob¹⁶⁶.
- 110 Na základě dokumentů, které má EDPB k dispozici, neexistují dostatečné důkazy, aby bylo možné dospět k závěru, že sdružení NOYB sledovalo své vlastní zájmy, a nikoli zájmy subjektu údajů, nebo že subjekt údajů byl „instruován“, jak má jednat, aniž by byl součástí iniciativy, z níž stížnost vzešla.
- 111 Možnost podat stížnost s odbornou pomocí sdružení NOYB a prostřednictvím zastupování tímto sdružením je v souladu se zamýšleným účelem článku 77 a čl. 80 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů a nic nenasvědčuje tomu, že by stěžovateli umožnila získat neoprávněnou výhodu nad rámec dosažení tohoto účelu. Konkrétně ani belgický dozorový úřad, ani správce neprokázali, že by se usilovalo o náhradu podle článku 82 obecného nařízení o ochraně osobních údajů nebo jakýkoli jiný finanční přínos.

160 Viz například rozsudek Soudního dvora ze dne 9. ledna 2025 ve věci *Österreichische Datenschutzbehörde proti F. R.*, C-416/23, ECLI:EU:C:2025:3, bod 50. Analogicky také viz čl. 57 odst. 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

161 Návrh rozhodnutí, bod 22.

162 Stanovisko sdružení NOYB podle článku 65 ze dne 12. ledna 2026, bod 68.

163 Stanovisko sdružení NOYB podle článku 65 ze dne 12. ledna 2026, bod 77.

164 Námitka rakouského dozorového úřadu, s. 5.

165 Tím bylo argumentováno i ve stanovisku sdružení NOYB adresovanému EDPB ze dne 26. března 2026 (s. 2, bod 5).

166 Námitka rakouského dozorového úřadu, s. 5.

- 112 Ze všech těchto důvodů a na základě dostupných informací¹⁶⁷ se EDPB domnívá, že v tomto případě stěžovatel nezneužil svého práva podat stížnost podle článku 77 obecného nařízení o ochraně osobních údajů ani svého práva na zastupování podle čl. 80 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.
- 113 EDPB proto rozhodl, že by belgický dozorový úřad neměl stížnost odmítnout na základě zneužití práva, a nařizuje belgickému dozorovému úřadu, aby stížnost posoudil ve věci samé a v souladu s čl. 60 odst. 3 obecného nařízení o ochraně osobních údajů předložil dotčeným dozorovým úřadům nový návrh rozhodnutí.
- 114 EDPB proto nařizuje belgickému dozorovému úřadu, aby informoval správce o výsledku řešení sporu a o dalších zamýšlených krocích¹⁶⁸ do jednoho měsíce od oznámení tohoto závazného rozhodnutí¹⁶⁹. Stejně sdělení musí zaslat také rakouský dozorový úřad stěžovateli¹⁷⁰.

5 Závazné rozhodnutí

- 115 S ohledem na výše uvedené a v souladu s úkolem EDPB podle čl. 70 odst. 1 písm. t) obecného nařízení o ochraně osobních údajů vydávat závazná rozhodnutí podle článku 65 obecného nařízení o ochraně osobních údajů vydává EDPB v souladu s čl. 65 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů toto závazné rozhodnutí.
- 116 V souladu s čl. 65 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů je toto závazné rozhodnutí EDPB určeno vedoucímu dozorovému úřadu v této věci (belgickému dozorovému úřadu) a všem dotčeným dozorovým úřadům.

K námitce rakouského dozorového úřadu týkající se toho, zda by měla být stížnost odmítnuta na základě zneužití článku 77 a čl. 80 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů

- 117 EDPB rozhodl, že námitka rakouského dozorového úřadu splňuje požadavky stanovené v čl. 4 bodě 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.
- 118 EDPB nařizuje belgickému dozorovému úřadu, aby stížnost neodmítl z důvodu zneužití článku 77 a čl. 80 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

6 Závěrečné poznámky

- 119 EDPB znovu opakuje, že jeho stávajícím rozhodnutím nejsou dotčena žádná posouzení, k jejichž provedení může být vyzván v jiných případech, a to i se stejnými stranami, s přihlédnutím k obsahu příslušného návrhu rozhodnutí a námitkám vzneseným dotčenými dozorovými úřady.
- 120 Belgický dozorový úřad a rakouský dozorový úřad informují sbor o datu oznámení sdělení či částečného rozhodnutí uvádějícího, že stížnost bude posouzena ve věci samé¹⁷¹, správci

¹⁶⁷ Které nezahrnují důkazy, jež by odůvodňovaly jiný závěr.

¹⁶⁸ Viz také rozsudek Tribunálu ze dne 29. ledna 2025 ve spojených věcech *Data Protection Commission proti Evropskému sboru pro ochranu osobních údajů*, T-70/23, T-84/23 a T-111/23, Úř. věst. C 127, body 36 a 45. EDPB se domnívá, že v tomto případě by částečné rozhodnutí, které by se omezilo na závěr, že stížnost není odmítnuta na základě zneužití práva, nebylo nezbytně nutné, aniž by tím byly dotčeny vnitrostátní právní předpisy a praxe.

¹⁶⁹ Čl. 65 odst. 6 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

¹⁷⁰ Čl. 77 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

¹⁷¹ Viz poznámka pod čarou 168.

a stěžovateli¹⁷². Toto závazné rozhodnutí bude v souladu s čl. 65 odst. 5 obecného nařízení o ochraně osobních údajů zveřejněno neprodleně po poskytnutí těchto informací¹⁷³.

- 121 Belgický dozorový úřad či případně rakouský dozorový úřad sdělí své konečné rozhodnutí sboru¹⁷⁴. Podle čl. 70 odst. 1 písm. y) obecného nařízení o ochraně osobních údajů bude konečné rozhodnutí belgického/rakouského dozorového úřadu sdělené EDPB zařazeno do registru rozhodnutí, na která se vztahuje mechanismus jednotnosti.

Za Evropský sbor pro ochranu osobních údajů
předsedkyně

(Anu Talus)

¹⁷² Čl. 65 odst. 6 a čl. 77 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

¹⁷³ Čl. 65 odst. 5 a 6 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

¹⁷⁴ To se týká konečného rozhodnutí ve věci samé přijatého podle čl. 60 odst. 7, 8 a 9 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.